

„FRÎNTURI DE VIS”

„ȘCOALA MAI APROAPE DE MINE”

Proiect în parteneriat cu UNICEF

2015 - 2016

"Pășește prin viață ca și cum ai avea mereu ceva nou de învățat și vei reuși astfel să înveți mereu."

Vernon Howard

Echipa de redacție:

Coordonator:

Director, prof. Vrinceanu Carmen Irina

Director adj., prof. Bulgaru Luminița

Prof. Bărbuț Oana-Andreea

Colabotatori:

prof. Dobrin Iuliana, prof. Cruceanu Alina, prof. Mavrichi Carmen, prof. Tunaru Cătălin,
prof. Abageru Elena, prof. inv. Anda Adriana, prof. inv. Dragomirescu Anca, prof. inv. Murea Lenuța,
prof. inv. Lazăr Veronica, prof. inv. Gârțu Mihaela, prof. Oțetea Florentina

Tehnoredactare și grafica:

Prof. Ioniță Magdalena

Din cuprins:

ACTIVITĂȚI DIN PROIECTUL UNICEF

- Lansarea proiectului
- Schimb de bune practici
- Povești bucurtoase – povești sănătoase
- Câte bordeie atâtea obicei
- Curcubeul prieteniei
- Ești supererou în școala ta
- La revedere, primăvară! Bun venit vară!

ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE

- Zilele Francofoniei
- Școala bucuriei
- Gătim românește
- Excursie la Iași
- Bucuria de a fi aproape de copii

INTERVIURI - Jurnalist în școala mea!

DIN CUFĂRUL CREAȚIEI

- **PRIMAR**
 - **Compuneri narative**
 - O întâmplare la bibliotecă
 - Îvingătorul
 - Zâna primăverii
 - Zâna sufletului
 - Primăvara, oglinda frumuseții!
 - **Poezii**
- **GIMNAZIAL**
 - **Noi perspective asupra textelor literare:** „Baltagul”, „Gândăcelul”, „Ca lălu bălan”, „Întâlnire cu Nică la târg”
 - **Proză scurtă**
 - **Rețete cu surprize**
 - **Compuneri narative**
 - **Compuneri descriptive**
 - **Poezii cu formă fixă**

A FOST, ESTE ȘI VA FI...

"Să ne cunoștem" - Povestea proiectului

Într-o însoțită după-amiază de primăvară s-a dat startul activităților din proiectul "**Școala mai aproape de mine**", desfășurat în școala noastră cu finanțare de la **UNICEF**. Doamna directoare, prof. Vrînceanu Irina-Carmen, a prezentat echipa, complexitatea proiectului, derulat sub trei componente: formarea cadrelor didactice, sesiuni de formare a părinților, activități adresate elevilor din ciclul primar și gimnazial.

Prof. Oana-Andreea Bărbuț a prezentat activitățile, concepute de echipa de proiect astfel încât să fie creat în școală un mediu prietenos, propice studiului, fără violență între elevi, cu implicare în înfrumusețarea spațiului școlii, în derularea unor activități ce dezvoltă creativitatea și emoția elevilor.

Schimb de bune practici

în cadrul proiectului

"Incluziune socială prin furnizarea de servicii sociale integrate la nivelul comunității"

În România, în fiecare an, peste 16% dintre copiii care au fost înscriși la școală abandonează sistemul de educație înainte de a finaliza învățământul obligatoriu.

O modalitate de a preveni un astfel de fenomen ar fi implicarea școlilor în proiecte educaționale care să pornească de la premisa fundamentală conform căreia în orice comunitate, în orice familie și în orice clasă există un potențial nebănuț de dezvoltare, ceva ce poate fi construit oricât ar părea de dificil.

Un program cu această viziune a fost dezvoltat în mai multe școli din țara noastră și este cunoscut sub denumirea **ZEP**, implementat de **Institutul de Științe ale Educației**, cu **sprijinul financiar al Reprezentanței UNICEF** în România.

Acest program își propune activități care apropie școala de părinți și de comunitate, încearcă să facă din școală un loc în care toți copiii se simt bine, sprijină procesul prin care experiențele de învățare propuse copiilor sunt relevante și valorifică achizițiile lor anterioare.

Beneficiind de consilierea I.S.J. Iași și al Institutului de Științe ale Educației, **Școala Gimnazială Crucea** din județul Iași s-a remarcat prin rezultatele deosebite obținute în proiectul **„ȘCOALA ESTE ȘANSA MEA!”**, înscris în Campania națională **UNICEF „HAI LA ȘCOALĂ!”**, derulat pe parcursul a trei ani școlari (2012-2015), având ca **obiectiv prioritar prevenirea și reducerea abandonului școlar**.

În data de 22 aprilie 2016, cadrele didactice din această școală au organizat un schimb de experiență cu echipe de profesori din patru unități de învățământ din Bacău: **Școala Gimnazială „Dr. Alexandru Șafran”**, **Școala Gimnazială „Octavian Voicu”**, **Școala Gimnazială „Alec Russo”**, Școala Gimnazială „Constantin Platon” - școli incluse în proiectul **UNICEF Structuri Comunitare Consultative**. Echipa din școala noastră a fost formată din: doamna director, prof. Vrînceanu Irina, prof. Dobrin Iuliana, prof. inv. primar Prisacaru Marilena și prof. consilier școlar Lepădatu Elena.

În cadrul acestei întâlniri au fost prezentate **programe culturale – artistice**, **exemple de bună practică** din instituțiile menționate mai sus și a fost organizată o dezbatere cu tema **„Combaterea abandonului școlar în comunitățile rome - abordări practice”**. La aceste activități au participat elevii, cadrele didactice implicate în proiect, reprezentanții părinților și ai comunității locale.

Scopul activității a constat în promovarea proiectului la nivel național, în explorarea unor modalități de îmbunătățire a colaborării dintre partenerii educaționali și de eficientizare a intervențiilor la nivel local în vederea reducerii și prevenirii absenteismului și/sau abandonului școlar.

Prof. consilier școlar Lepădatu Elena

POVEȘTI...

”Povești bucurătoare-povești sănătoase”

*Activitatea s-a desfășurat pe două grupe sub coordonarea doamnei Marta Butnaru, inspector la **Agencia Națională Antidrog**. Prima grupă a fost alcătuită din elevii claselor gimnaziale, unde tema a putut fi abordată pe nivelul lor de vârstă.*

*Doamna inspector Butnaru Marta le-a prezentat un film educativ, care a avut ca temă **„Ai șansa de a decide pentru tine!”** Din acest material video elevii au învățat că ei sunt singurii care pot decide pentru viitorul lor. A lua o decizie corectă pentru tine necesită curaj, raționament și colaborare.*

*Doamna Butnaru a evidențiat cât de important este ca fiecare elev să aibă **încredere în dascăli săi și în școală**, mai ales atunci când familia nu-ți poate fi sprijin.*

*Grupa a doua a fost alcătuită din elevii claselor primare. Activitatea a avut la bază **înțelegerea de către elevi a faptului că școala este a doua familie** și că trebuie să colaborăm și să avem încredere de a cere sfaturi atunci când avem nevoie. Cu ajutorul marionetelor, elevii au descoperit diferite situații conflictuale în care ar putea să se situeze oricare dintre ei și cum ar trebuie să procedeze pentru a le depăși.*

Prof. inv. Primar, Adriana ANDA

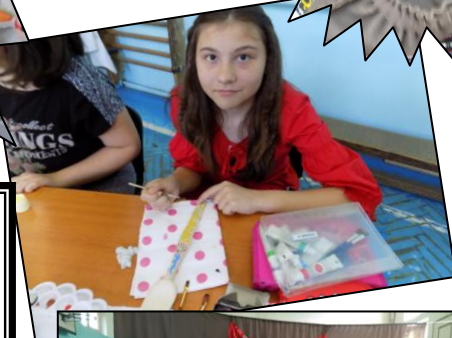

"CÂTE BORDEIE, ATÂTEA OBICEIE"

Activitatea "Câte bordeie, atâtea obicei" s-a desfășurat în două etape, cu participarea a 30 elevi din clasele aV-a și aVI-a, a părinților clasei aVI-a A și a unui număr de 7 cadre didactice.

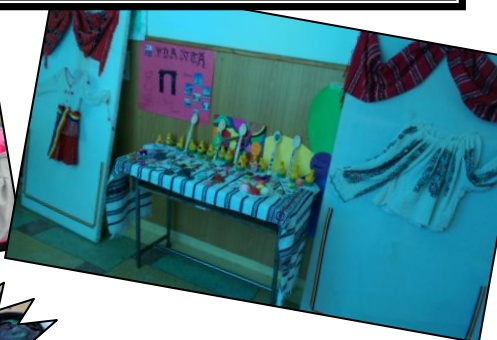
Scopul activității a fost acela de a aduce în atenția copiilor importanța sărbătorilor de primăvară, simbolurile pascale la români, precum și frumusețea portului popular și a tradițiilor specifice zonei Moldovei.

În prima etapă de desfășurare, activitatea a constat în confecționarea din ipsos a unor obiecte, simboluri ale sărbătorilor pascale. Copiii, ajutați de părinți și de profesori, au turnat în matrițe ipsosul amestecat cu mială și grijă și au realizat adevărate bijuterii.

În etapa a doua, activitatea s-a desfășurat în sala de sport a școlii unde s-au alcătuit ateliere de lucru în care elevii au pictat cu plăcere și pricepere obiectele realizate la activitatea anterioară sau au cusut cu fir roșu și negru motive populare folosite pentru a împodobi semne de carte sau ouă confecționate din etamină.

La aceasta activitate a fost invitat și artistul popular Lungu Marian care a prezentat copiilor **componenta și frumusețea costumului popular moldovenesc**. Prezentarea a fost realizată cu participarea a doi elevi din clasa aVI-a A care au îmbrăcat cu mândrie costumele populare.

Rezultatele activității au fost expuse ulterior pe holul principal al școlii.

Echipa de proiect: prof. Pătrău Gabriela, prof. Dobrin Iuliana, prof. Cruceanu Alina, prof. Mavrichi Carmen

Colaboratori:

director, Vranceanu Irina-Carmen, director adj. Bulgaru Luminița, prof. Tunaru Cătălin, părinte: Nemeș Iuliana, artist popular: Lungu Marian, elevii: Mahfouz Sarah, Arhip Laurentiu

CURCUBEUL PRIETENIEI

În cadrul proiectului cu UNICEF-ul sub denumirea “Școala mai aproape de mine”, în școala noastră s-a derulat mai multe activități de la începutul anului, una din acestea fiind denumită “Curcubeuul prieteniei” ce ne-a oferit ocazia să ne înfrumusețăm interiorul școlii prin pictarea pereților de pe holuri. Această activitate de înfrumusețare a școlii, coordonată de doamnele profesoare Dobrin Iuliana și Vrînceanu Irina, a avut ca scop, pe lângă dezvoltarea creativității copiilor, și integrarea elevilor cu risc de renunțare la educație, eliminarea și prevenirea apariției acestui fenomen. Ne-am gândit că astfel de activități vor atrage elevii spre

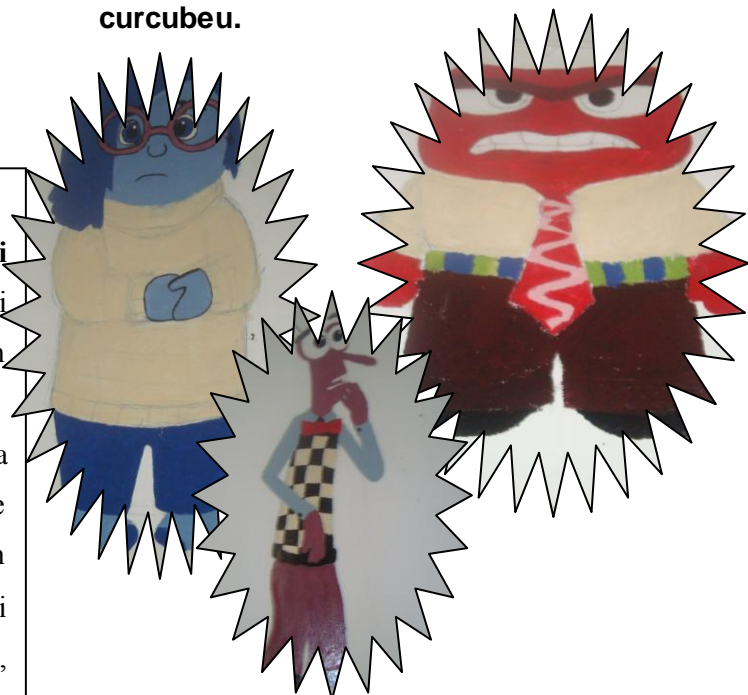

școală, se vor simți utili și mai responsabili pentru acțiunile lor, dându-le astfel șansa să-și exercite un talent, o pasiune. Deși au pornit emoționați și cu anumite dificultăți, au reușit în final să realizeze un frumos curcubeu la intrarea în școală a elevilor, un Curcubeu al prieteniei, cum l-am denumit noi, foarte primitor și vesel pe care toată lumea îl admiră atunci când îl privește! Felicitări elevilor care s-au implicat cu atâta dăruire! Mulțumim și elevului de la Liceul de Artă “George Apostu”, Zuld Lucian, care ne-a conturat acest frumos curcubeu.

PROIECTE ÎN DERULARE

Tot în cadrul proiectului cu UNICEF-ul, “Școala mai aproape de mine”, mai sunt în derulare încă două activități sub îndrumarea doamnelor prof. Vrînceanu Irina și Dobrin Iuliana, ce vor fi finalizate până la sfârșitul lunii iunie 2016.

Una dintre activități, “**În lumea poveștilor**”, are ca scop implicarea copiilor talentați la desen să picteze pereții de la parterul școlii cu cele mai cunoscute personaje din poveștile literaturii române, așa încât toți copiii sau chiar și părinții care intră în școală să simtă o atmosferă primitoare, caldă, desprinsă din povești.

A doua activitate, “**Alei vesele**”, are ca scop înfrumusețarea curții școlii prin realizarea unor jocuri ale copilăriei pe asfalt, cum ar fi șotronul, dar și elemente preluate din alfabet sau punctele cardinale.

La ambele activități au început lucrările și urmează a fi terminate și cu ajutorul câtorva elevi de la **Liceul de arta “George Apostu”** dar și alte cadre didactice din școală ce vor dori să se implice. *Credem cu tărie că toate aceste activități vor avea succes în rândul elevilor, mai ales printre cei care au cu adevărat nevoie de o astfel de stimulare pentru a-i atrage către școală.*

Esti supererou in scoala ta

A fost o activitate împotriva violenței ce a reunit copii din grupul țintă de la clasele V-VIII și de la clasele a IV-a, având ca scop identificarea și aplicarea unor instrumente de stopare a violenței verbale și fizice. Coordonatorii au fost prof. Oana-Andreea Bărbuț, prof. Magdalena Ioniță, prof. Mara Feneru. Astfel, cei treizeci de elevi au fost întâmpinați cu bilețele colorate care indicau atelierul de lucru. Au fost conduși către locul lor de către elevii clasei a VIII-a B, iar acolo au găsit câte o imagine cu un erou cu mantie roșie pe care se aflau imprimare cuvinte motivaționale. După o introducere scurtă despre rolul supereroilor în viața oamenilor și a preferinței pentru ei, s-a realizat un acrostih ce conținea calități ale acestora.

A urmat un scurt material video despre efectele violenței și discutarea detaliilor vizionate, apoi elevii au avut de dramatizat un episod de violență care i-a afectat. Folosind marionetele, participanții s-au implicat emoțional în construirea cât mai verosimilă a scenei propuse, formând echipe cu elevi de la alte clase. Aceasta a condus la interacționarea lor și la colaborare, cei prezenți reușind să își stabilească rolurile foarte bine, fiecare membru al echipelor fiind activ.

Am continuat tot cu o activitate în echipă, identificarea răspunsului la întrebarea: Eu cum mă implic? (referitoare la stoparea episoadelor de violență). Fiecare copil a scris câte un răspuns, apreciat de către ceilalți, iar la final au primit cu toții misiunea de a, de a prezenta în clasă activitatea la care au participat și de a transmite sarcina de lucru pentru săptămâna în curs: filmarea unui slogan împotriva violenței la ora de dirigiență, pentru a realiza un slogan al școlii în final.

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

Clasa a V-a A
Noi suntem mesagerii iubirii!

Clasa a V-a B
De azi și-ntotdeauna prietenii noi vom fi!

Clasa a V-a C
Violența distruge prietenia!

Clasa a VI-a B
Fără violență!

SLOGANURILE ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI ALE CLASELOR

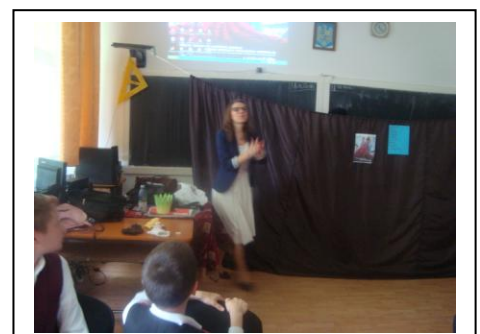
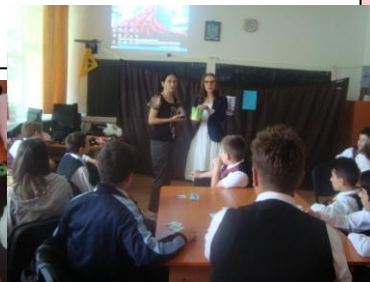
Clasa a VII-a A
Fii prietenos, nu răutăcios!
Clasa a VIIa B
Pentru o viață fericită, evitați orice fel de violență!

Clasa a VII-a C
Violența n-o iubim,
În continuu noi zâmbim,
Și din inimă ne dorim,
Violența să o dăm la o parte
Și să fim uniți în toate!

Clasa a VI-a A
Bătaia nu este o joacă,
Violența nu este soluția!

Clasa a VIII-a A
Acele mâini ne ocrotesc!
Clasa a VIII-a B
Violența distruge competența,
Deci inteligența combate violența!

SUPER
UNIC
PUTERE
ENERGIC
RAPID
EXPERT
RARI
ONESTI
VIMTORI

La revedere, primăvară! Bine ai venit, vară!

Pe parcursul anului școlar 2015 - 2016, am avut prilejul, dar mai mult plăcerea, de a participa la un grupaj de cursuri de formare didactică, furnizate de I.S.E. București, constând atât în participarea la cursuri didactice propriu-zise, cât și în organizarea și derularea unor activități extracurriculare cu elevii. Acestea din urmă fac parte din graficul activităților proiectului educațional "Incluziune socială prin servicii integrate la nivel comunitar", proiect încheiat ca parteneriat între școala noastră și Organizația Mondială UNICEF.

Responsabilitatea mea, în cadrul acestui proiect educațional, a constat în organizarea și desfășurarea unor activități extracurriculare recreative, de tipul: joc de rol, dramatizare, audiții, compuneri, desene, picturi, colaje, program artistic, constând în punerea în scenă a unor piese de teatru, confecționarea unor felicitări, măștișoare și alte obiecte decorative adaptate sezonului.

Activitatea s-a derulat în perioada martie - iunie 2016, astfel încât am putut organiza activități specifice lunii martie, închinată mamei, cât și lunii iunie, închinată copiilor. Elevii din grupul țintă, ale căror mame sunt plecate în străinătate pe timp îndelungat, au evidențiat în scenete, chipul mamei, realizând legături emoționale cu mamele lor, au desenat și pictat chipul mamei, au realizat colaje, au confecționat felicitări, măștișoare și alte podoabe pentru mama. Elevii mai mari au realizat creații literare: eseuri și versuri despre mama. Pentru sărbătorirea copiilor, la 1 Iunie, am organizat activități închinată Zilei Internaționale a Copilului, în cadrul căroră, de asemenea, s-au realizat compoziții plastice, diferite articole decorative, precum și scenete adecvate momentului. Activitatea s-a finalizat cu derularea unui program artistic, constând în prezentarea unor scenete și dansuri populare românești și tradiționale țigănești și cu realizarea unei expoziții cu produse realizate de elevi. Am introdus dansul țigănesc ca urmare a participării mele la cursul didactic opțional destinat interculturalității și pentru a promova toleranța între copii aparținând diferitelor etnii. Prin introducerea acestui gen de spectacol copiii au dorit să afle informații despre cetățenii de etnie rromă, despre tradițiile lor, despre obiceiurile lor străvechi. Astfel, le-am pus la dispoziție un film istoric despre rromi, după care au scris compuneri despre viața rromilor și au realizat diferite colaje pe această temă. La această activitate frumoasă și-au adus contribuția majoritatea colegelor care predau la ciclul primar, organizând variate și laudabile acțiuni de realizare a unor produse confecționate de elevi, care ne-au fost prezentate sub forma unor expoziții.

Prin realizarea acestor activități extracurriculare s-a urmărit producerea unui impact emoțional, atât asupra elevilor, cât și a noastră a adulților, părinți și cadre didactice. Astfel, după cum ne-am așteptat, s-a produs: sensibilizarea elevilor; sprijinirea elevilor mai puțin motivați, în vederea ameliorării rezultatelor școlare; valorizarea efortului propriu, precum și conștientizarea de către părinți a faptului că absența îndelungată din mediul familial, ca urmare a plecării în străinătate, are un efect negativ asupra propriilor copii. În același timp, și noi, cadrele didactice, am înregistrat o creștere a gradului de cunoaștere a trăirilor emoționale ale elevilor din grupul țintă.

Toate activitățile cuprinse în graficul proiectului s-au dovedit a fi mai mult decât binevenite, prin impactul pozitiv reflectat în conduita și gândirea elevilor. Eu, personal, îmi exprim bucuria față de prilejul care mi s-a oferit de a beneficia de un nou motiv pentru a mă implica, împreună cu elevii, în derularea acestor activități instructiv-educative recreative. Le mulțumesc nespuse, pe această cale, doamnei director, pentru buna inspirație de a înscrie școala în acest proiect și colegelor, pentru frumoasa colaborare și eficiența implicare! Îi felicit din toată inima pe elevi, pentru sensibilitatea de care au dat dovadă și pentru efortul făcut! Le urez tuturor o vară frumoasă, o vacanță plină cu peripeții de neuitat și multă voie bună!

Prof. înv. primar Bucur Liliana

Rezultate ale activității **Rromii - suflete de om!**

Deși se spun multe lucruri negative despre cetățenii rromi, și ei sunt oameni, au sentimente, au calități și defecte. Ca noi toți! Au și ei un trecut al lor, au obiceiuri străvechi, frumoase, pe care le păstrează cu mândrie, au și un port tradițional.

Persoanele de etnie rromă au un costum tradițional frumos. Femeile poartă batic pe cap, părul îl au mereu împletit în două codițe și au bani în el, bluze foarte colorate și înflorate, fuste sclipitoare și lungi până în pământ, bănuți la brâu și pantofi cu toc. Bărbații poartă cămăși roșii sau negre, vestă cu modele aurii, pălărie, pantaloni și pantofi, toate negre. Ei își lasă mustăți lungi și poartă inele mari și lanțuri mari de aur.

Să vă povestesc o întâmplare care implică rromi.

Era odată o fetiță foarte, foarte bolnavă, care avea nevoie urgentă de un nou rinichi. În sala de așteptare a spitalului era și un tânăr rrom, așezat pe o bancă. Fetița a vrut să stea și ea pe bancă și s-a așezat lângă acel tânăr. Părinții ei au avut o reacție de spaimă sau de repulsie și au tras-o imediat de mână înapoi spre ei. Tânărul a observat și a zâmbit calm.

Când doctorul a ieșit din cabinet le-a făcut semn să intre, invitându-l și pe tânărul rrom. Abia atunci, părinții fetiței și-au dat seama că acel tânăr se oferise să își doneze propriul rinichi pentru însănătoșirea fetiței. Părinții au rămas înmărmuriți și și-au cerut scuze pentru comportamentul lor.

Eu am fost impresionată de această întâmplare. Înțeleg astfel, că și rromii au suflet ca și noi ceilalți. Poate, uneori, chiar mai mult!

Nu trebuie să judecăm oamenii după cum arată!

Zgăvărdici Adina, clasa a III-a B

Respect pentru mama

E martie, luna mărișorului, luna mamei. În fiecare an, la 8 Martie, se sărbătorește Ziua Internațională a Femeii, deci și a mamei.

Dar mama, această ființă deosebită, trebuie sărbătorită în fiecare zi. Fiecare copil trebuie să aibă cu mama lui o relație apropiată și sinceră. Mama se ocupă de educația noastră de mici copii. Mama își face cele mai multe griji pentru noi. Ea ne duce la doctor dacă este nevoie, ea ne scade temperatura peste noapte printr-un miracol doar de ea știut, ea pune suflet în tot ce face.

Noi trebuie să ne respectăm mamele mai mult decât pe oricine. Mamele trebuie să-i înconjoare pe copiii cu dragoste, cu căldură.

Copilul care nu-și respectă mama nu respectă nimic în viață, nu are respect față de nimeni.

Oare cum ar putea cineva să nu-și respecte mama? Să nu o iubească? Cine îți este aproape ori de câte ori te doare ceva, ai nevoie de ceva? Mama este aceea! Și ea merită tot respectul copiilor săi!

Copiii care ascultă sfaturile mamei, care respectă învățăturile primite de la ea, vor ajunge în viață oameni sinceri, serioși și cu mult bun simț. Eu am o relație foarte apropiată cu mama mea. De la ea învăț ce este respectul față de oameni și față de lucruri, învăț să fiu un bun creștin, învăț bunele maniere. Știu că mama va fi mereu lângă mine și mă va ajuta oricând la nevoie.

Mama, te iubesc și te respect!

Rusu Vlăduț, clasa a III-a B

Înv. Bucur Liliana

Mama mea

Vă voi vorbi despre legătura mea cu mama mea.

Mama mea este un om calm, fericit, darnic. Ea este un om exemplar și are un respect nemărginit.

Eu cu mama mă înțeleg bine. Câteodată îmi mai face observații și încerc să le îndrept. Încerc să mă port cât mai frumos față de ea, să mă exprim frumos pentru a o face fericită, să fiu ascultător. Mai pe scurt, încerc să fiu un copil exemplu.

Mama este o femeie frumoasă. Este înaltă, are părul lung și negru, iar ochii ei sunt blânzi și strălucitori. Zilnic merge la serviciu, așa că ne vedem câte puțin, dar îndeajuns ca să vorbim despre școală, despre cum m-am jucat, despre prietenii mei și despre alte lucruri. Mama face eforturi mari ca să-mi asigure cele necesare ca oricărui copil. O iubesc nespus!

Eu mai am o soră mai mare. Împreună punem la cale ce surprize să-i facem mamei la zile speciale. Ce mult se bucură atunci! Și noi simțim o dragoste și o bucurie nemărginită! Ne îmbrățișează duios, după cum numai mama știe să o facă.

Eu am o familie fericită și asta este meritul mamei. Mama mea este o mamă exemplu.

Ciobanu Alin-Robert, clasa a III-a B
Înv. Bucur Liliana

Un dulce nume, mama

A sosit din nou minunatul anotimp de primăvară. El începe cu luna martie, luna mărtișorului și luna mamei. La 8 Martie sărbătorim cu mare bucurie Ziua Mamei, ființa care ne dă viață.

Mama are părul lung și brunet, ochii frumoși, buzele roșii, iar împreună îi formează chipul luminat. Mama este o persoană elegantă și foarte harnică. Este răbdătoare, sinceră, iar uneori exigentă, însă e pentru binele meu.

Zilnic, îmi petrec după-amiezile împreună cu mama, având amândouă momente de neuitat. Mama face ca tot timpul petrecut alături de ea să fie special, în orice clipă simt că îmi dă câte o părticică din sufletului ei.

Mi-a fost mereu alături, în momente frumoase sau mai grele, iar când mă împotmolesc mă ajută imediat. Nu știu ce m-aș face fără ea! Odată, m-am împiedicat, am căzut și m-am ales cu o zgârietură, iar ea mi-a spus cu glasul ei blând și dulce:

— Nu-i nimic!

Și, aruncându-mi un zâmbet, m-a ridicat, m-a mângâiat și nu am mai simțit nicio durere.

O iubesc și o respect foarte tare pentru că de la ea învăț cele mai multe și minunate lucruri.

Mama este o persoană importantă și specială pentru mine și un model demn de urmat!

Zgăvârdici Adina, clasa a III-a B
Înv. Bucur Liliana

ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE

Zilele FRANCOFONIEI !

Ca in fiecare an, si anul acesta pe 20 martie la Școala Gimnazială” Dr. Alexandru Șafran” am sărbătorit “Ziua limbii franceze”. O sărbătoare devenită tradiție in școală de câțiva ani și așteptată de elevi pentru că acum au ocazia să - și manifeste dragostea lor pentru limba franceză dar și curiozitatea pentru tradițiile si cultura Franței.

În acest an activitățile- coordonate de dna prof. de limba franceză, Iuliana Dobrin, au fost mai complexe, au presupus o mai atentă pregătire din partea elevilor însă mult mai antrenante si atractive, astfel încât ei au muncit cu mai multă pasiune și plăcere.

Am trecut pe rand prin a degusta din mâncărurile și deserturile specifice franțuzești pregătite de clasa a VIII-a A (gateau aux fruits, salade de legumes, macarons, etc.), am construit **machete ale renumitelor obiective ale Parisului- Notre-Dame, Arcul de Triumf sau Turnul Eiffel**, de asemenea am trăit puțin din adrenalina sportivilor cicliști ce participă anual la renumitul Tur al Franței, am desenat, cântat și confecționat pălării dedicate sărbaăorii “**Les Catherinettes**”, pentru ca în final elevii să fie premiați sau răsplătiți cu note bune. An de an, elevii dau dovadă de multă pasiune, implicare și creativitate dar mai ales de dorința de a participa si de a propune diverse activități sau jocuri.

“Este o reală plăcere să aud la final că abia așteaptă anul următor pentru a lucra mai bine și mai frumos !”

Prof. Dobrin Iuliana

Cercul interdisciplinar

În fiecare lună, școala noastră organizează în cadrul **Cercului Interdisciplinar** diverse activități la care elevii sunt puși în situații noi unde își descoperă aptitudini sau talente din cele mai diverse domenii. În luna februarie, sub coordonarea doamnei profesor Iuliana Dobrin, a avut loc activitatea **“Le théâtre en français”**, la care au participat elevi de la clasele IV-VIII ai Scolii Gimnaziale “Dr. Alexandru Șafran”. Acestia au pus în scenă câteva sketch-uri, valorificându-și *cunoștințele lor de limbă franceză, pronunția, dar și jocul de rol.*

“Cu toții au fost încantați de dramatizările realizate și au manifestat dorința de a repeta experiența de a fi actori pentru câteva minute.”

Școala bucuriei

Una dintre reușitele „Săptămânii să știi mai multe, să fii mai bun“ sau Săptămâna altfel a fost activitatea „Școala bucuriei“ ce a implicat toți elevii de gimnaziu, coordonați de doamnele profesoare Cruceanu Alina și Dobrin Iuliana.

Obiectivul principal al acestei activități a fost formarea și cultivarea interesului pentru înfrumusețarea spațiului din curtea școlii, pe lângă acesta elevilor le-a fost stimulată imaginația, prin pictarea și aranjarea unor elemente de decor, și-au îmbogățit cunoștințele din domeniul designului exterior.

În timpul activității s-au vopsit 30 de cauciucuri asamblate în diverse forme în care și-au găsit locul floricele multicolore aduse atât de elevii ciclului gimnazial cât și de cei din cel primar. Mulțumim părinților, de la clasele aII-a B și aIV-a B care au răspuns cu promptitudine și au ajutat la aducerea pamântului necesar pentru umplerea cauciucurilor.

Școala Gimnazială „Dr. Al. Șafran“ este una a bucuriei cu elevi implicați, talentați și dedicați. Felicitări tuturor!

Prof. Cruceanu Alina

Gătim românește

A fost o altă activitate antrenantă desfășurată în săptămâna "Să știi mai multe, să fii mai bun!" care a antrenat spiritul artistic al elevilor în confecționarea hranei sănătoase. *Prin aceasta s-a dorit orientarea către bucătăria românească, discutându-se despre rețete tradiționale, despre stilul de viață sănătos.*

S-a vizionat un material video în care Radu Anton Roman prezenta în stilul său fascinant modul de realizare al unui bulz, apoi elevii au realizat ei înșiși niște frigărui din legume, implicându-se cu entuziasm, descoperindu-și abilitățile practice și servind mâncare sănătoasă. *A urmat pregătirea unui desert simplu și delicios, iaurt cu miere și nuci, care a adus un plus de energie participanților.*

Elevii claselor a VIII-a au realizat **prăjituri ale păcii** cărora le-au adăugat răvașe ce conțineau **complimente adresate colegilor** de clasă, extrași la sorți anterior. Acestea au alcătuit o activitate de combatere a violenței verbale, deoarece eventualele jicniri din timpul anului au devenit urări frumoase

Prof. Elena ABAGERU

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

EXCURSIE IAȘI
mai 2016

Pe 21 mai, elevii Școlii Gimnaziale „Dr. Alexandru Șafran” Bacău au vizitat Iașul, „orașul celor șapte coline”. Pe rând am parcurs mai multe obiective turistice, scâldându-ne privirea în nenumărate peisaje extraordinare. Am călcat pragul Casei memoriale a lui V. Alecsandri, al Palatului lui Al. I. Cuza de la Ruginoasa și al Bojdeucăi lui I. Creangă, trecând apoi pe viile meleaguri ale Copoului, cel ce găzduiește faimosul Tei al lui Eminescu, urmând Grădina Botanică. A urmat atracția mult așteptată de toți, Palas Mall unde a fost o oază de relaxare. După distracție au urmat clipe de regăsire ale sufletului, vizitând mai multe lăcașuri de cult. Terminând de colindat toate obiectivele propuse ne-am plimbat prin centru, am admirat **„Biblioteca Central Universitară din Iași” și „Teatrul Național V. Alecsandri Iași”**.

CASA MEMORIALĂ V. ALECSANDRI MIRCEȘTI

Prima destinație a fost casa scriitorului. Parfum literar, emoție și culoare au definit vizita noastră. Camerele încărcate de istorie captau privirea și atenția tuturor, iar biserica vizitată mai apoi a fost un centru **de regăsire spirituală**

PARCUL COPOU- TEIUL LUI EMINESCU

A urmat o clipa de relaxare și meditare la umbra faimosului Tei al lui Eminescu. Plimbarea în parc ne-a ajutat să scăpăm de griji și să intrăm pe un alt tărâm, un tărâm în care frumusețea naturii rămâne de fiecare dată gazda principală.

GRĂDINA BOTANICĂ

Am ajuns și în paradisul plantelor. Am vizitat și admirat cu entuziasm cactușii și restul împrejurimilor. Cel mai mare regret al meu a fost că nu am putut vedea toate serele și expozițiile cu toate plantele rar întâlnite, unele dintre acestea fiind închise pentru întreținere. **LĂCAȘURILE DE CULT**

Liniștea sufletului și rugăciunea au fost importante. Ne-am oprit la Cuvioasa Parascheva, unde majoritatea au intrat pentru a-și spune durerea din suflet și rugăciunile de cerere. Catedrala Catolică nu a lipsit nici ea din tur, elevii admirând-o și purtând o conversație cu Dumnezeu.

Ne-am plimbat destul de mult prin Iași, am vizualizat peisaje, am făcut multe fotografii și am admirat, din păcate, doar pe dinafară Palatul Culturii (închis în acea zi pentru că urma Noaptea Muzeelor), Biblioteca și Teatrul Național.

IMPRESII

Drumul a fost interesant și plin de peisaje magnifice. Plimbările au fost relaxante și în același timp pline de cultură și istorie. Am mai întrebat și alți participanți și toți au afirmat că excursia a fost un real succes.

Cârlescu Denisa- Paola, a VIII-a B

Prof. Carmen Mavrichi

Bucuria de a fi aproape de copii

Ca diriginte, trăiești de-a lungul celor patru ani împreună cu elevii minunate experiențe, unele mai provocatoare decât celelalte. Cei 27 de elevi ai clasei a V-a A mi-au oferit în acest an școlar 2015-2016, amintiri foarte frumoase; am încercat să ne cunoaștem fiecare cât mai bine, să ne aflăm pasiunile, talentele, pretențiile și de ce nu, defectele. Fiecare moment al acestui an școlar, fiecare activitate și anotimp au fost marcate de câte un eveniment ce ne-a lasat imprimat în suflete amintiri de neuitat. Vă prezentăm prin intermediul unor fotografii, câteva din clipele de neuitat petrecute în acest an școlar.

Știm să facem curat și ne place!

Igienizare în curtea școlii

Parada costumelor reciclabile

Vizită la Biblioteca Județeană

Carnavalul toamnei

Am colindat la venirea Sărbătorilor de iarnă

Ne place și la teatru!

Magia lor face
ca toate
provocările să
fie mai ușoare
alături de ei !

Coșul generozității

Am ieșit la zăpadă să ne jucăm

Mulțumesc părinților clasei
a V-a A pentru susținere și,
bineînțeles, copiilor pentru
implicarea, înțelegerea și
frumusețea sufletului !

Ne place să și călătorim

Dirig. Prof.
Dobrin Iuliana

INTERVIURI

JURNALIST ÎN JURNALIST ÎN ȘCOALA MEA

O activitate desfășurată în cadrul Cercului interdisciplinar ce presupune un dialog între cadre didactice și elevi, concretizat sub forma unor interviuri.

Interviu cu doamna profesoară Dobrin Iuliana

R.: Ce v-a determinat să alegeți această profesie?

Răspuns: Ce m-a determinat să aleg această meserie? Hmm... Frumoasă întrebare. În primul rând, pentru că îmi plac foarte mult copiii și este o dragoste de-a mea mai veche.

Încă din școala generală am vrut să devin profesoară, având-o ca model pe fosta mea profesoară de limba franceză la care țin foarte mult și datorită ei sunt ce vedeți acum.

R.: Mai aveți o altă preocupare în afară de meseria de profesoară ?

Răspuns: Mereu mi-a plăcut să am o viață activă, de aceea o altă preocupare de a mea este sportul.

R.: Ce reprezintă meseria de profesor pentru dumneavoastră ?

Răspuns: Eu consider că este o mare responsabilitate și o continuă perfecționare îmbinată cu plăcere.

R.: Pe lângă programul național „Laptele și cornul”, credeți că ar fi bine și implementarea unui program pentru elevi de a avea o masă caldă pe zi ?

Răspuns: După părerea mea așa reține acest program și așa introduce o masă de prânz caldă într-un loc în care să mergem atât elevi, cât și profesori .

R.: Care a fost cel mai fericit moment din viața dumneavoastră ?

Răspuns: Când am intrat la master, am luat examenul și am obținut o bursă. Am fost foarte mândră, deoarece am muncit toată vara.

R.: Concursurile, olimpiadele și examenul de Evaluare națională sunt la așteptările dumneavoastră ?

Răspuns: Nu, deoarece este loc de mai bine pentru elevi și pentru cei care organizează acestea.

Vă mulțumim că ne-ați acordat acest interviu și ați fost sinceră cu noi!

Stoleru Alin-Andrei, clasa a VIII-a B

Interviu cu doamna profesoară pentru învățământ primar Ana Dragomirescu

Reporter: De câți ani predați în învățământul primar?

Doamna învățătoare: Predau de 25 de ani. În această școală predau de 18 ani, iar prima oară când am predat a fost la vârsta de 18 ani, când am predat unor copii de 10 ani. Nu mă simțeam dascălul lor, simțeam mai curând că sunt un prieten.

R: Când erați de vârsta noastră, vă plăcea ideea de a deveni învățător?

Î: Da, îmi plăcea chiar foarte mult. La școală, urmăream tot ce făcea doamna mea învățătoare, CovătaruȚănica. Urmăream cum se comporta cu noi, cum ne predă, pe scurt, felul dumneaei de a fi.

R: Copilul din dumneavoastră se vedea atât de departe în învățământ, cu un număr de ani de predate considerabil în urmă?

Î: Pe măsură ce trec anii, îți dai seama de frumusețea meseriei, chiar dacă generațiile de copii sunt diferite, și așa este și normal. Un cadru didactic se adaptează astfel încât copiii săvină cu drag la școală, iar timpul petrecut în mijlocul clasei de elevi să fie plăcut și util.

R: Ați organizat vreodată excursii cu elevii dumneavoastră? Spuneți-ne cum se desfășurau acestea.

Î: Toate excursiile organizate cu elevii mei au fost de o zi, în care aceștia puteau învăța multe alte lucruri interesante. Aleg trasee leturistice astfel încât, în decursul unei singure zile, să îmbin utilul cu plăcutul. În timp ce copiii vizitează obiective de renume din țară, se și distrează, ca un tot unitar. Îmi place să îmbin utilul cu plăcutul.

17 Mai 2016

Voinilă Ștefan-Ioan, interviu luat doamnei învățătoare Dragomirescu Ana

Interviu cu domnul profesor Cătălin Tunaru

În urma cercului interdisciplinar intitulat „Jurnalist în școala mea”, care a avut loc pe data de 17 mai 2016, un grup de elevi i-au adresat câteva întrebări domnului profesor de istorie Cătălin Tunaru.

Reporteri: De ce ați ales renumita metodă „3 întrebări și o notă”?

Domnul profesor Cătălin Tunaru: la puțin timp, are efect și este un mod simplu de a evalua cunoștințele respectivului elev, însă având în vedere că lucrez în învățământ de 19 ani, nu am folosit această metodă de la început.

R: Ce ați învățat de la elevii dumneavoastră?

C.T.: Tenis de masă, fotbal, inclusiv o abordare diferită. Câteodată m-au ajutat să înțeleg că trebuie să am mai multă răbdare, consecvență și m-au făcut să-mi dau seama că uneori regulile trebuie schimbate.

R: Ce altă meserie ați alege, dacă v-ați schimba cariera?

C.T.: Aș alege să lucrez la muzeu, în cercetare sau în arhive.

R.: De ce ați ales să fiți profesor?

C.T.: Am ales această meserie, deoarece eram familiarizat. Am dat examenul de intrare în învățământ, însă am avut parte și de noroc.

R.: Vă considerați un „profesor modern”?

C.T.: Câteodată da, câteodată nu.

R: Care este cea mai frumoasă experiență pe care ați avut-o până acum în învățământ?

C.T.: Am colaborat foarte bine cu două eleve care și-au dorit să participe la olimpiada de istorie unde au trecut la etapa următoare, iar una dintre ele a obținut și un premiu.

R: Ce materii nu v-au plăcut la școală?

C.T.: Nu mi-a plăcut chimia, iar la muzică și desen nu am fost talentat niciodată, așa că nici ele nu mi-au plăcut.

R: În încheiere ne puteți da un sfat?

C.T.: Da, faceți orice cu seriozitate, chiar dacă nu vă place!

Interviu cu doamna profesoară Carmen Mavrichi

Antonia Nistor: De ce ați ales această profesie?

Prof. Carmen Mavrichi: Am ales această profesie, pentru că îmi plac copiii.

Alice Pătrașcu: Care a fost cea mai mică notă a dumneavoastră? La ce materie?

Prof. Carmen Mavrichi: Cea mai mică notă a mea a fost patru la matematică în clasa a VI-a, deoarece nu am știut să rezolv un exercițiu aparent simplu, dar care mi-a dat puține dureri de cap.

Alexandra Corobană: Dacă ar fi să alegeți altă meserie care ar fi aceasta?

Prof. Carmen Mavrichi: Dacă ar fi să-mi pot alege o altă profesie ar fi una din domeniul informaticii, presupun că profesor de informatică, deoarece mi-a plăcut dintotdeauna.

Adina Mavrache: Care era pasiunea dumneavoastră de mică?

Prof. Carmen Mavrichi: De mică mi-a plăcut foarte mult să învăț și să citesc.

Stoica Nicole: Care a fost cea mai frumoasă și cea mai urâtă experiență din carieră de profesor?

Prof. Carmen Mavrichi: Cea mai frumoasă experiență din carieră mea de profesor este atunci când elevii mei obțin rezultate foarte bune la diferite concursuri. Nu pot spune că am cea mai urâtă experiență, deoarece din fiecare am învățat ceva nou. Orice experiență este specială în felul său.

EXCURSIE
IAȘI

DIN CIEFĂRIIL CREATEI

IMPLARE LA BIBLIOTECĂ

- După ce se terminau orele, mergeam la b
- cdupă ore. Păriții mei munceau până dupa-a
- cumpăram ceva de mâncare și rămâneam în
- intrat și ușa s-aîncuiat pe loc. Am apăsat pe
- s-au încuiat și nu mai puteam ieși din școală
- sârmă, dar nu am reușit.
- Stând tristă că nu voi mai ieși din școală p
- Potter. Nedumerită, priveam pe geam și parc
- geamul de lângă mine și cu bagheta sa magi
- Până să mă dezmeticesc el a și dispărut
- muțumesc.
- Încă mă întreb...

INVINGĂTORUL

Ana este la școală.

- Cioc, cioc, cioc!
- A venit doamna! strigă una dintre colege.
- Bună ziua, copii! spuse doamna învățătoare.
- Bună ziua! răspunseră toți copiii în cor.
- Astăzi vom începe cu ora de matematică. Vom face un concurs de matematică.

Astfel vom afla cine este cel mai bun matematician, iar câștigătorul va primi o diplomă. Am să vă dau o foaie pe care să vă scrieți numele, dacă vreți să participați.

- Ana, Mara, Andrei, Maria și Ștefan o să participe la concurs! zise doamna.
- Uraaa! se bucurară copiii.

Testul începu. Toți elevii aveau emoții. S-au pregătit din greu pentru test.

- În finală au ajuns Mara și Ștefan.
- Iupiiii! se înveseliră cei doi copii.

Ana își dorise să-l ajute pe Ștefan și îi spuse:

- Vrei să te ajut să înveți?
- Nu, merci! Tot ce știi tu eu știam de la doi ani!

Atunci Ana se simți jignită. Se duse la Mara și-i spuse:

- Bună, Mara! Vrei să te ajut să înveți pentru concurs?
- Bună! Desigur, și te pot învăța și eu câteva trucuri, dacă dorești, îi răspunse

Mara.

Ștefan își dădu seama de greșală și îi zise Anei:

- Îmi pare rău că m-am purtat urât! Așa că.... mai vrei să mă ajuți?
- Nu! Te-ai purtat urât cu mine și mai este doar o zi până începe marele test. Eu

am exersat deja cu Mara.

A sosit testul final.

- Mara este câștigătorul! Anunță doamna.

Lui Ștefan i se citeste invidiu pe fată

ZÂNA PRIMĂVERII

Este primavară. Soarele zâmbitor și sclipitor ne oferă cu iubire multă căldură. Florile multicolore s-au așezat pe pământul de catifea împodobindu-l. Suavul ghiocel răsună cu bucurie, vestind primăvara. Căldura soarelui dezmiardă mugurașii și dulcele vânt de primavară a cuprins orașul. Câmpul înverzit ne cheamă cu bucurie să mergem să ne jucăm. Eu, văzând că natura este veselă, m-am gândit să merg pe pajiște și să citesc o carte. M-am așezat pe firicelele subțiri de iarbă. Eu am citit o poveste minunată despre o zâna bună care aduce primăvara în sufletele oamenilor. Căzând în povestea aceasta, am auzit un zgomot. M-am ridicat de pe covorul înverzit, am mers să vad ce se auzea. Am văzut o femeie cu părul galben ca aurul, cu o rochie împodobită cu flori parfumate și cu niste ochi albaștri ca cerul limpede. Eu, uimită o întreb politicos:

- Buna ziua! Iertati-ma ca vă întreb, dar cine suntetți dumneavoastră?
- Dacă te vei gândi la povestea pe care ai citit-o, îți vei răspunde singură la întrebare.

Gândindu-mă câteva minute, parcă semăna cu zâna din povestea pe care am citit-o, așa ca i-am zis:

- Stiu că ce vă voi spune va fi ciudat, dar dumneavoastră sunteți Zâna Primăvară?
- Da, eu sunt Zâna Primăvara!
- Ea m-a luat de mână și mi-a zis:
- Vino cu mine ca sa îți arat palatul meu!

Eu, curioasă, am zis ca voi merge. După ce am făcut câțiva pași, am văzut un palat uriaș din flori cu o grădină imensă și plină de floricele colorate și sclipitoare. Zâna m-a invitat în palat, iar eu am văzut multe tablouri cu flori și multe obiecte minunate. Ea mi-a prezentat câteva prietene ale sale, cum ar fi: Zâna Ghiocel, Zâna Fluturilor și Zâna

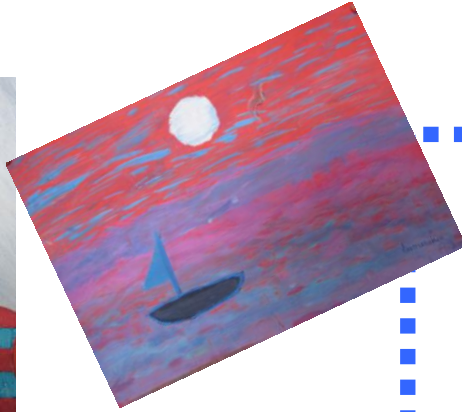
Păpădiilor. Ele au fost încântate să mă cunoască, iar eu, cu multă bucurie, le-am spus că sunt curioasă să vad florile din grădină. Toate cinci am mers în grădina palatului. Acolo am văzut un trandafir mai special decât celelalte flori așa că am întreb-o pe Zâna Primavară:

- De ce acest trandafir este mai frumos, mai mare și mai strălucitor?
- Sincer să îți spun, fiecare floare este specială în felul său, dar acest trandafir este mai deosebit și mai frumos, deoarece poate vorbi și este cel mai bun prieten al meu care mă sfătuiește de fiecare dată când dau de greu.
- Acest trandafir vorbește? Spusesem eu uimită.
- Da, draga mea! El poate vorbi doar cu zânele, deoarece nu se simte bine în preajma oamenilor.

Zâna Ghiocel mi-a spus că palatul ei este făcut din ghioceli și că ghiocelii din grădina sa, noaptea, când toți dorm, ei se trezesc și cântă împreună cu păsărelele. Zâna Păpădiilor mi-a zis că aceste flori galbene ca soarele, păpădiile, vorbesc și cu oamenii, însă doar cu cei buni. Eu, uimită de ce mi se spusese, le zic:

- Niciodată nu m-am gândit la aceste lucruri. Sunt foarte interesante informațiile pe care mi le-ați spus. Nu vă voi uita niciodată. Sper că voi mai veni în vizită, dar acum trebuie să plec, părinții mei se vor îngrijora.

Ele m-au condus până pe pajiște, iar la rămas bun Zâna Primavară m-a sfătuit să fiu mereu bună, înțeleaptă și să fiu cuminte. O iubesc pe Zâna Primavară!!!

POANCĂ LORENA GABRIELA, clasa a IV-a B
Prof. DRAGOMIRESCU ANA

DA FRUM

Deja zăres

A
mâncă
Pri
copăce
creang

Din belșugul de verde
maiestuos de pace, îți a
voioasă își face cuibul. Fu
caută nectar. Cărbușul c
sărbătoare.

Nici nu știți ce veselie
clopoțeei de sub zăpadă și
rândunică, venită de depar

Întotdeauna primăvara
anotimp minunat să rămâ
niciodată ghiocelul primave

ORAȘ BIANCA

Zâna sufletului

Zâna larna și-a luat pătura de nea și s-a dus spre alte meleaguri, iar la noi în țară a venit Zâna Primăvară. Ciocârlia ne încântă cu ciripitul său minunat, florile pun stăpânire pe grădini, ghiocelul alb ca spuma laptelui a ieșit de sub zăpadă și vestește primăvara.

Mărțișoarele au apărut pe piepturile copiilor, iar zâmbetele pe chipurile lor. Fără nicio altă adăugare se poate înțelege că primăvara e minunată.

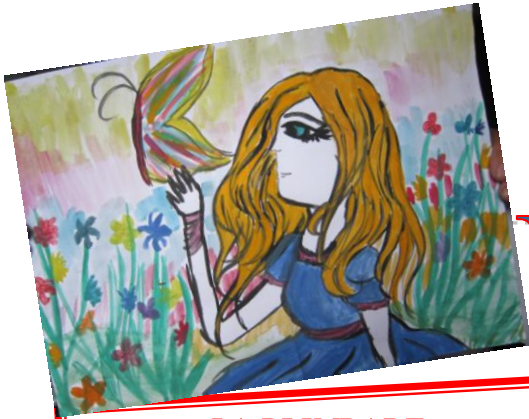
Maria și Ana au ieșit afară pentru a se bucura de vremea frumoasă.

- Ce faci? întrebă Maria
- Bine, mulțumesc! răspunde Ana. Vrei să ne jucăm?
- Bineînțeles, dar uite, ghiocelii! Ce frumoși sunt!
- Da, foarte frumoși! Mi-a venit o idee, hai să explorăm grădinile.
- Ce idee minunată!
- Știam că o să-ți placă.
- Și eu știam că știai că... Mai bine hai să încetăm și să explorăm mai departe.
- Ai dreptate. Să continuăm.

Au mai explorat ele ce au mai explorat, după care au făcut o pauză și s-au apucat de cules floricele și să împlătească frumoase coroane din ele.

Primăvara e minunată și nimeni nu poate refuza spiritul primăverii în sufletul său. Așadar, bucurați-vă de acest anotimp, bucurați-vă!

TĂNASĂ RAREȚ PETRUȚ, clasa a IV-a B
Prof. DRAGOMIRESCU ANA

LA PLIMBARE

Astăzi mergem la plimbare,
Afară e mult soare!
Parcul e plin de copii
Și de chiote zglobii,
Cîrîpît de rîndunele
Ascunse prin rîmurele,
Iarbă și flori colorate
Să ne bucurăm de toate!

ANDONE DENIS
IONUȚ, CLASA a II-a B
Prof. Adriana ANDA

Și de-ndata munca multa.

Dacă fac eu o greșeală,
Ea mă iartă cu grăbeală.
Pentru mine-i un soare
strălucitor,
Doamne, de el îmi e dor !!!

Căsăneanu Maria – Gabriela, cl.
a III-a A,
prof. Gârțu Mihaela

TOAMNA

Frunzele au ruginit,
Iată toamna a venit.
S-au strîns strugurii din vii,
Fruce și legume mii.

Vîntul a început să sufle
Și să plouă mărunțel
În curînd va cădea bruma
Și-o să fie urățel.

Arhip Răzvan, clasa I A,
Prof. Murea Lenuța

TOAMNA

Toamna e frumos,
Cad frunzele jos.
Păsările călătoare
Zboară – n țările calde
Și se duc cu toate
Spre țările calde.
Afară se răcorește,
Vine frigul încetîșor
Și ne pregătîm ușor
De sosirea fulgilor.

Țuțuianu Denis, clasa I A,
Prof. Murea Lenuța

Porcușorul aiurit

Un porc cam aiurit,
Tot atîta s-a gîndit.
Care-i oare numele lui?
El se plimbă cam hai-hui.
Trebuie s-aibă un nume regal,
Dar sigur nu de cal.
Dezamăgît, cum e dumnealui,
Vrea să plece la Vaslui.
Enervat tare rău!
- Care-i numele tău?
- Gata, eu mi-am amintit!
Mă cheamă Domnul Pitic!

Picturi

TOAMNA

**Toamnă, toamnă friguroasă
Cu multe fructe pe masă:
Mere, pere și gutui
Să le dăruim oricui.**

**Toamnă, toamnă cea
ploioasă,
Tu ești cea mai frumoasă,
Cu recolte bogate,
În cămară avem de toate.**

*Arvinte Alexia, clasa I A,
Prof. Murea Lenuța*

Ajută-mă să am credință!

Sfântul Petru-i credincios
Și mă-nvață cu folos
Mă-nvață cu stăruință
Că trebuie să am credință.

Sfântul, prietenul meu,
M-ajută la bine și la greu.
Eu, ca florile-nfloresc,
Și-n credință m-adâncesc.

Sfântul mă va ajuta
Să am și eu credința mea.
Și fără prea mult chin,
Lui Dumnezeu să mă-nchin.

Eu cunosc oameni atei
Sfântul nu-i lasă nici pe ei.
Încearcă să fii credincios,
Cum Dumnezeu e milos.

Trebuie să ai speranță
Fiindcă are importanță.
Roagă-te și noaptea-n pat
La minte să fii luminat!

Îl iubesc pe Dumnezeu
Cum îl iubesc pe tatăl meu
Și iubesc Biserica
Cum o iubesc pe mama mea.

*Enache Tudor, clasa a IV-a
Prof. Elena Abageru*

Ai încredere-n Hristos!

E un lucru cu folos
S-ai încredere-n Hristos.
Dacă ești tu credincios
Și ai un suflet milos,
Tu devii un om frumos.

E un lucru cu puțință,
Ca să ai și tu credință.
Ai nevoie de voință,
De vrei să ai biruință
Și să ieși din suferință.

Iuda, cel păcătos,
N-avu încredere-n Hristos.
Sfântul Petru, credincios,
Cu încredere-n Hristos
Găsit-a al vieții rost.

Ca Petru vreau să fiu și eu,
Să Îl iubesc pe Dumnezeu
Și-asta m-ar ajuta mereu,
La tot ce-mi este mie greu,
Ca să-L ascult pe Dumnezeu.

*Tănasă Rareș – Petruț, clasa a IV-a B
Prof. Elena Abageru*

Sfinții și copiii

Sfântul Pavel, prietenos,
Ne învață cu folos,
Iar Dumnezeu ne-încetat
Ne curăță de păcat.

Copiii de zor învață
Cum să spună o povață
Izvorâtă din știința
Celor ce-au avut credința.

Noi suntem miloși creștini
C-ajutăm mai mulți vecini.
Rugăciunea e în toi,
Când o cântă nu doar doi.

*Ichim Paul, clasa a IV-a B,
Prof. Elena Abageru*

TOAMNA

Frunzele-au îngălbenit
Toamna iarăși a venit.
Strugurii s-au copt în vie,
Suntem plini de veselie.

Smântancă-Strugariu Paul,
clasa I A,
Prof. Murea Lenuta

TOAMNA LA ȚARĂ

Toamna în vie strugurii se coc,
Rrunzele cad, au toate culorile,
Berzele, rândunelele nu mai sunt deloc,
În grădină crizantemele întâmpină
zorile.

Frâncu Delia, clasa I A,
Prof. Murea Lenuta

Sfântul Petru, pescar renumit

De Hristos a fost menit
Pește să nu mai pescuiască,
Ci pe oameni să-i poftască
În corabia cerească.

Mărturisește pentru toți
Dumnezeirea lui Hristos
Deși, de teamă și vârtos
Se lepădase pe din dos.

Sfântul Pavel, călător,
Lupta-mpotriva creștinilor,
Iar Hristos se arăta
Și continuu îl muștra.

Iar el, bine pricepând,
Și pe Dumnezeu iubind
În lumea largă tot pleca
Biserica a-ntemeia.

Cei doi fost-au răsplățiți
De Hristos prea mult iubiți,
Iar astăzi sunt ocrotitori
Ai noștri, ai băcăuanilor.

Căsăneanu Gabriela, clasa a III-a B,
Prof. Elena Abageru

Sfântul Petru

*Orice om este frumos
Când este și credincios.
Când un om are credință
Orice-i este cu putință.*

*Sfântul Petru, credincios,
Are-ncredere-n Hristos.
El are și-o calitate,
Ajută sufletele toate.*

*Eu am învățat că-i bine
S-am încredere în mine,
Să fac multe fapte bune,
Să aduc iubire-n lume.*

*El a fost pescar de oameni
Ce promise lui Hristos
S-aibă grijă de-ai lui semeni
Pentru-al lor veșnic folos.*

*Pentru-ale noastre mântuiri
S-au ridicat și mănăstiri
Și sunt bucuroasă tare
S-am în suflet doar iubire,
Dup-a sfântului povățuire.*

Dorneanu Maia, clasa a IV-a,
Prof. Elena Abageru

După zece ani, Vitoria decide să se mute împreună cu Gheorghită și Minodora la Iași. Aici locuiesc într-o casă spațioasă, cumpărată cu banii economisiți de văduvă.

Gheorghită se maturizează după durerea prin care a trecut. Fiind marcat de decesul tatălui său, el hotărăște să umeze Facultatea de Drept. Devine un procuror și detectiv de succes, cunoscut în orașul său. Tulburat fiind de umbra trecutului, Gheorghită adună o echipă de detectivi și decide să redeschidă cazul tatălui său. Agenții conduși de el reconstituie traseul parcurs de Nechifor. Tehnologia avansată le permite să efectueze analiza amprentelor, teste ADN, prelevarea mostrelor de sânge. Gheorghită a recuperat baltagul lui Calistrat Bogza. Obținând un mandat de percheziție, el investighează și casa făptașului. În sertarul unui birou observă un plic neobișnuit. Deschizându-l, Gheorghită află că în crimă a fost implicată o a treia persoană, un om misterios. Trimite plicul și conținutul acestuia la laborator pentru a fi supus unui test de către specialiștii în grafologie. Obține doar amprente parțiale care nu-i sunt de folos în descoperirea identității celui implicat. Însă, comparând semnătura prezentă pe plicul scrisorii cu alte modele înregistrate, specialiștii descoperă că în urmă cu un an un bărbat în vârstă de 46 de ani a semnat un act de demisie. Semnăturile erau identice. Astfel, Gheorghită pornește spre Suceava, locul unde urma să-l găsească pe bărbatul misterios. Individul căutat era Igor Karpov. Gheorghită îl interoghează, iar Igor, măcinat de regrete, îi vorbește deschis procurorului. Igor știa că, în tinerețe, Nechifor fusese implicat în acțiuni de spionaj. Igor era membru al unei Societăți Secrete ce aparținea Rusiei. Aceasta avea ca scop anexarea

Moldovei și stăpânirea unor teritorii vaste prin infiltrarea influențelor rusești. Asociația însă dorea să evite un război direct și își îndeplinea misiunea încet, fără a atrage prea mult atenția. Nechifor fusese membru al Serviciilor Secrete și datorită abilităților sale a fost repartizat în echipa de spionaj. Obține informațiile solicitate de agenția pentru care lucra și după ce le livrează hotărăște să se retragă și să trăiască o viață liniștită alături de familie. După ce și-au dat seama de trădarea lui Nechifor, membrii Societății au plănuit o răzbunare, iar după mulți ani găsesc momentul potrivit. L-au trimis pe Igor să găsească doi oameni care să fie dispuși să-l omoare pe Nechifor, dar fără a fi prea evident. El avea misiunea de a le supraveghea activitatea. Ilie Cuțui și Calistrat Bogza erau criminalii perfecți. Organizația urma să le plătească o sumă mare de bani în schimbul serviciilor acestora. Astfel, cei doi au pretins că-i sunt prieteni lui Nechifor (sub pretextul cumpărării oilor), l-au surprins și l-au ucis cu baltagul. Igor îi promite lui Gheorghită că îi va aduce probe care să susțină ipoteza formulată și care să-i incrimineze pe cei doi ciobani și Organizația, în schimbul oferiții libertății. Igor putea fi acuzat de complicitate la o crimă cu premeditare și ar fi fost întemnițat mult timp, dar Gheorghită i-a acceptat oferta. Cu probele noi în dosar, detectivul își susține ipotezele în fața judecătorului și obține aprobarea de a căuta și pedepsi criminalii. Împreună cu soldați bine înarmați merge în locul de întâlnire al Organizației. Aici se desfășoară ședințele cele mai importante la care participă majoritatea membrilor Societății. Reușește să aresteze șeful grupării și mulți alți membri. Gheorghită se simte împăcat și îi mulțumește lui Igor pentru sprijinul oferit în dezlegarea misterului.

Gheorghită dă dovadă de curaj, hotărâre și putere. El își ascultă spiritul justițiar și își dezvoltă capacitatea de a realiza

într-un lucru constructiv, iar pentru el descoperirea adevărului a fost întotdeauna un sprijin în procesul de dezvoltare, de

Continuarea romanului *Baltagul*

S-au împlinit zece ani de la moartea lui Nechifor Lipan. Gheorghită, Minodora și Vitoria îi vizitează mormântul pentru a aprinde o lumânare și pentru a rosti o rugăciune.

Se petrecuseră multe de la moartea lui Nechifor: Minodora se căsătorii cu Ghiță Topor, iar Gheorghită a rămas alături de mama sa.

Ca în fiecare an, Vitoria a organizat un praznic împreună cu domnul Toma în cinstea răposatului. S-a adunat multă lume și fiecare zicea "Dumnezeu să-l ierte!". Acest lucru o făcea pe Vitoria să se simtă mai bine; știa că soțul ei este în grija lui Dumnezeu.

Lipanii au înoptat, înainte de plecare, la domnul Toma. Vitoria îl visează pe Nechifor într-o grădină înflorită, călare, cu fața înspre dânsa. Știa că Nechifor este fericit și o cheamă alături de el.

Ajunși acasă, Victoria se gândea cum să facă despărțirea de Gheorghită să nu fie prea dureroasă pentru el. S-a gândit că va trebui să-i găsească o nevastă, pentru a-i alina mâhnirea. Gheorghită se făcuse bărbat frumos, înalt și puternic, dar puțin cam melancolic, trăind o bună parte din viață în lipsa tatălui său, după regulile mamei sale.

La hora de duminică, Gheorghită a fost vrăjit de Mara, nepoata preotului Daniil. Cei doi se îndrăgostesc, iar familiile celor două părți își dau acordul pentru căsătorie, începând pregătirile de nuntă.

S-au aranjat toate, iar în data de 12 martie, cei doi urmau să depună jurământ în fața lui Dumnezeu.

Mare suferință a căzut pe sufletul lui Gheorghită, când următoarea zi, mama lui a părăsit lumea celor vii pentru a fi fericită alături de tatăl lui în împărăția cerurilor.

Butacu Ștefan-Alexandru, cls. a VIII-a B

Baltagul

- o continuare imaginară -

Trecură și zece ani de la moartea lui Nechifor Lipan. În urma sa, multe s-au mai înfăptuit. Vitoria Lipan, fiind bătrână, a rămas în amărăciunea ei, văduvă și bunică a copiilor celor doi urmași ai ei: Minodora și Gheorghită.

Fiica acesteia crescuse fată la locul ei și luă de soț pe-un fiu de zidar, Stroici Ioan. Cei doi avură pace în familie mult timp și trei copii care au dovedit acest lucru.

Gheorghită s-a căsătorit cu Ancuța Râpescu, fiica unui pădurar cu multe păduri de fag și de stejar. Aceștia au avut cinci copii. Bărbatul umbla peste dealuri cu cei mai mari fii ai săi: Gherasim și Ieremia. Cei trei mergeau alături de patru ogari înalți și frumoși.

Se întâmplă odată că plecase Ghiță la pădurea socrului său, s-aducă niște lemne, alături de Ieremia. În drum se întâlni cu nimeni altul decât Ilie Cuțui. Era gârbovit și cu un toiag ce-l sprijinea în piept cu mâinile, se uita la carele ce treceau.

- Bună ziua, nene Ilie! zise Ieremia din car.

- Bun să vă fie drumul, băieți! Dar unde...?

- Mergem unde-o s-ajungem și am plecat de unde venim! zise clar și răspicat bărbatul. Ce-i treaba ta, unde merg eu?

- De,... exact ca tatu-tău. Domnu' să-l ierte!

Gheorghită sări din car cu toporu-n mână și ogarii după el.

- Tata a murit din cauza voastră, moșneag nesocotit. Dar eu nu, n-am să-l las de răsul vostru.

- Stai ușor, doar nu vrei să mă omori. Mi-ai promis!

- Ce ți-am promis? Mata visezi?

- Mi-ai promis la praznic... ce-ai avut cu Bogza, treaba ta, da cu mine ce-ai?

- Bătrân mârșav, ai grijă ce spui că acu' te trimit după el.

Cuțui stătea cu un pumnal după spate și dădu să-l lovească, însă Ieremia dădu drumul câinilor și aceștia săriră pe el. Ghiță, dibuind ce era să i se năntămpie, mână mai tare câinii pe el și îl luă pe băiat să plece. Ilie încercă a se ridica și-l apucă pe Ieremia de picior, să-l lovească, dar tatăl său văzând, apucă toporul și îl lovi în cap pe Cuțui.

- Așchia... nu sare departe de trunchi! zise omul lovit.

Dar iartă-mă,... iartă-mă că l-am omorât pe taică-tu...

- Ierte-te Dumnezeu, că eu nu pot!

Gheorghită luă câinii și pe fiul său și plecă, nu înainte de a izbi toporul în stejarul sub care murise mosul.

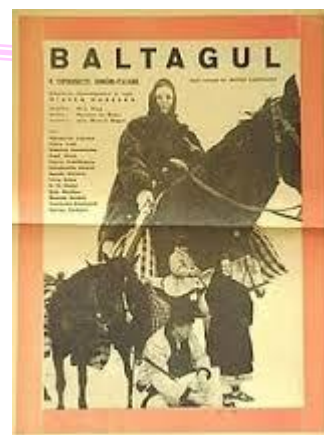
O altă continuare a *Baltagul*

"Ș-apoi după aceea ne-om întoarce iar la Măgura, că să luăm de coadă toate câte-am lăsat, iar pe soră-ta să știi că nici c-un chip nu mă pot învoi ca s-o dau după feciorul acela nalt și cu nasul mare al dăscăliței lui Topor." Așa și făcu. Au trecut zece ani după toate cele întâmplate, însă până acum, Vitoria își găsi liniștea în nepoții ei. Minodora se căsătorii cu feciorul dăscăliței lui Topor, bun om și la casa lui. O iubește foarte mult pe Minodora și o respectă. Au împreună doi îngerași, pe băiat îl cheamă Nechifor ca pe bunicul său și pe fată o cheamă Ana Maria, o dulceață de fetiță. Băiatul are șapte anișori și se ocupă mai tot timpul cu temele și învățatul, că-i isteț ce-i drept, iar fata are cinci anișori, ei îi place foarte mult să pregătească bucate cu Vitoria.

Nici Gheorghită n-o duce rău, e în armată, militar. Câștigă bine și cel mai bun lucru e că a luat-o de soție pe fata clopotarului, Catrina, fată la locul ei și foarte harnică. În timp ce e plecat Gheorghită, are grijă de fata sa, Ileana care are abia doi anișori. Aceasta seamănă cu tatăl sau ceea ce îl bucură foarte mult pe bărbat.

Vitoria este foarte încântată de familia sa, mai ales de micuții nepoți care o iubesc atât de mult. Femeia trăiește singură, fiecare copil plecând la casa lui, însă o vizitează zilnic, ea așteptându-i cu tot felul de bucate, mai ales pe cele pe care Nechifor le iubea. Acesta nu a fost uitat de soție, astfel încât îl vizitează în fiecare zi la mormânt unde-i povestește despre nepoți.

Călărașu Georgiana, clasa a VIII-a B
Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

CONTINUARE "GÂNDĂCELUL"

de Emil Gîrleanu

Gândăcelul ajunge pe soare, unde și-a găsit originea. În familia lui se aflau numai genii, cu acel cap în formă de triunghi. Tatăl gândăcelului, un geniu, s-a căsătorit cu mama gândăcelului, o gândăciță. Astfel, a ieșit un gândăcel geniu, care a zburat până la soare și vorbea.

Familia l-a trimis pe pământ ca să civilizeze lumea. În acea vreme trăia și Einstein, care cu ajutorul gândăcelului a inventat teoria relativității.

Dahnovici Maria-Anastasia, clasa a V-a B
Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

Versiune modernă asupra pedepsirii Smărăndiței *Calul Bălan*

Într-o zi, doamna dirigintă își ținea fericită ora de dirigiență, încercând să le explice copiilor ce înseamnă să ai un comportament adecvat. Ea se supără atunci când o observă pe Smărăndița că se distra pe seama cuvintelor ei și nu acorda atenție acestui subiect important. Ea se simțea dezamăgită, deoarece avea încredere în eleva model a clasei, în cea care lua în serios fiecare lecție și își dădea interesul. Nu își putea imagina că Smărăndița ar putea să se schimbe și să devină un copil nerespectuos.

Doamna nu o mustră și nu îi atrase atenția, ci își continuă ora cu speranța că Smărăndița îi va dovedi că se înșală. Îi era ca o fiică și își dorea tot ce e mai bun pentru ea și era convinsă că va avea un viitor măreț, dacă va rămâne aceeași elevă silitoare.

La sfârșitul orei doamna dirigintă ieși din clasă privind-o dezamăgită pe Smărăndița. Fata își dădu seama de greșelile ei și alergă către doamna dirigintă, pentru a-și cere scuze.

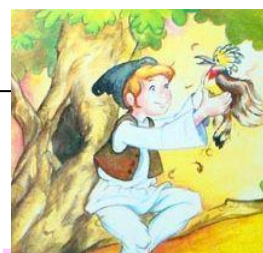
O altă versiune modernă asupra pedepsirii Smărăndiței

Într-o zi, ne-am trezit în clasă cu o mașinărie numită "detector de minciuni". Cine era întrebât dacă și-a învățat și răspundea "da", era pofțit la acel detector pentru a demonstra că era întocmai așa.

Smărăndița pufni în râs și spuse că n-are decât s-o testeze, știe ea cum să păcălească mașinăria.

Smărăndița a dat greș și a fost pedepsită conform Noului Regulament de Ordine interioară din anul 2999.

Cristea Ștefan, clasa a V-a B, Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

ÎNTÂLNIRI CU NICĂ ÎN TÂRG

1. Nică năzdrăvanul

Este primăvară. Soarele, un cerc de foc, seamănă cu o minge de aur pe bolta azurie. Astăzi mă duc în târg să mai văd ce mai este de vânzare, că de mult nu mai fui eu pe acolo. Deodată îl văd pe Nică și îi zic :

- Măi băiete, ia stai oleacă. Ce ai în mână? Îi cumva cucu nostru armenesc?

- Nu domniță, e o găină.

- Ia dă-o oleacă la mine, să mă conving eu mai bine!

- Poftim, domniță!

- Măi băiete, dar tu mă crezi chiar așa de neștiutoare? Zboară pupăză!

- Măi coniță, dar mata crezi că te joci cu marfa oamenilor?

- Măi băiete, dar chiar ne tragem de șireturi? Fugi mai repede acasă, ca nu cumva să afle Smaranda și Ștefan.

- Scuzați-mă domniță! Am plecat. Dar... mă spuneți lui tata?

- Fugi dragă mai repede acasă, știu eu ce am de făcut!

- Bine, sărut mâna! O zi bună!

- Zi bună...năzdrăvanule!

Și uite așa mai dai de niște copii ca Nică prin târg, fără să vrei .

Tănăsă Mihaela Violeta, clasa VI-a A,

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

2. Pupăza din tei – dialog cu Nică

Într-o zi de vară, mă duc în târg să văd ce mai este pe acolo. Mergând și uitându-mă în stânga și în dreapta dau de Nică.

- Ce faci Nică în târg, cu ce treabă?

- Am prins pupăza și mă chinui să o vând. Tu ce faci, cu ce treabă?

- Am plecat de acasă să văd ce mai este prin târg. Nică, nu cumva pupăza asta este cea din teiul satului?

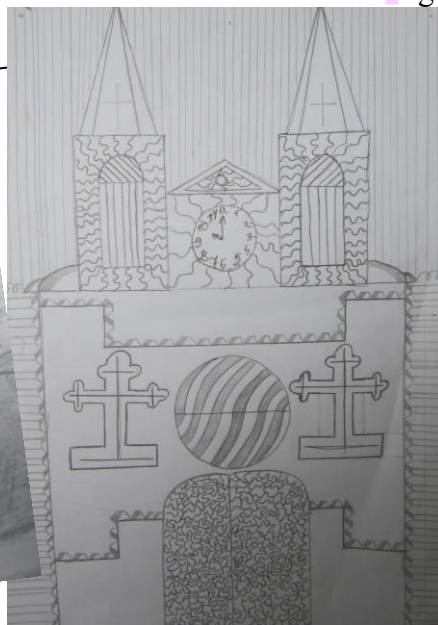
- Nu, am prins-o când le duceam de mâncare la oameni, în pădure.

- Dacă spui adevărul, atunci de ce nu ești cu tatăl tau și te ascunzi de el?

- Tata este mai departe cu altă treabă, dar te rog să nu-i spui că mă cearta.

Cum stăteam de vorbă, se aude glasul tatălui lui Nică și acesta o fughește la fugă printre oameni.

Alexandru Ghiulțu, clasa a VI-a A
Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

LEGENDA FOCULUI

O NOUĂ LEGENDĂ

Se spune că, după ce primii oameni au săvârșit păcatul strămoșesc, aceștia trebuiau să se descurce și să supraviețuiască, dar cu greu o făceau.

Soarele, văzându-i, a fost cuprins de milă pentru dânșii. O bucată mare de timp, Soarele se gândi cum să îi ajute pe Adam și Eva, apoi și-a dat seama. Scânteia îi putea ajuta să se încălzească și să își procure hrana. Dar avea nevoie de aprobarea lui Dumnezeu.

- Doamne, te rog, lasă-mă să îi ajut. Abia supraviețuiesc!

Domnul și Dumnezeul nostru aprobă și, într-o seară, Acesta i s-a arătat în vis lui Adam.

- Adame, am văzut cum te chinuiești, iar Soarele dorește să vă ajute. În această după-amiază, adună crengi și frunze uscate și pune-le sub soare. Fii cu băgare de seamă! Ce îți va oferi Soarele este foarte periculos!

A doua zi, Adam s-a apucat de strâns ramuri și frunze uscate. În acea după-amiază a pus rămurelele sub Soare. În scurt timp, acestea au luat foc.

Astfel, Adam și Eva și-au dus traiul mult mai ușor, dar fără mila Soarelui și iertarea Domnului, acum nu am mai fi avut focul.

Ioan Abageru, clasa a V-a B

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

PROZĂ SCURTĂ

Eram o copilă, o copilă pierdută în mulțime, o copilă care visează să crească și să privească lumea cu alți ochi. În timp ce creșteam, priveam oamenii diferit. Nu mai eram copila care se juca cu păpușile sau se juca în fața blocului până o striga mama. Am crescut și poate m-am maturizat prea repede.

După o perioadă în care am început să fiu fata „rebelă“ viața mea s-a schimbat în momentul în care m-am urcat în mașină alături de un prieten. Avea 19 ani, eu 16 jumătate. M-am urcat în partea dreaptă a mașinii, mi-am pus centura și din acel moment nu mult mai avea până să se întâmple dezastrul. După vreo 10 minute de condus, s-a întâmplat nenorocirea, o mașină ne-a lovit în plin, prietenul meu era plin de sânge, iar eu parcă eram desprinsă din corpul meu, m-am văzut pe mine cu fața distrusă.

Nu știu cum s-a întâmplat, dar nu-mi mai aduc aminte cum am ajuns în spital. Acolo, agonia a pus stăpânire peste mine și un val de întuneric mi-a cuprins trupul, simțeam cum moare fiecare celulă din corpul meu. Și doctorul a urlat “O pierdem!”. Cineva mă ținea strâns de mână și îmi șoptea “Totul va fi bine, îți promit!”. Am ridicat ochii, i-am văzut buzele lui crăpate, mișcările lui erau lente, ochii lui sclipeau și sprâncenele, au vrut să-mi arate ceva, dar nu am înțeles.

Într-un moment am văzut fugindu-mi prin față toate momentele din viața mea. Fugeau, fugeau, fugeau de mine. Am avut ocazia să văd mici scene din viața mea. Poate mai frumoase, poate și mai urâte, dar simțeam un lucru ciudat. Am simțit un cuțit în inimă, un cuțit ascuțit, foarte ascuțit. Nu știu

ce mi se întâmplă. Am încercat, cu mare efort să-mi pun mâinile la piept ca să îl scot. Nimic de făcut. Nu am reușit să-l ating. Parcă nici nu exista. Nu simțeam nimic, nu vedeam nimic. Am simțit cum corpul meu murea cu adevărat. Când voiam să închid ochii pentru totdeauna am auzit cum cineva mi-a șoptit: “Te voi iubi mereu!”, atunci am simțit tristețe. Multă tristețe ce nu o pot descrie în cuvinte. Am închis ochii și m-am văzut pe mine. Stăteam întinsă pe un pat din spital, eram îmbrăcată într-un halat alb, un alb imaculat, la gură aveam un inhalator, lângă pat în partea dreaptă era un aparat care îmi indica starea, iar în partea stângă era băiatul care a condus mașina și plângea. Doamne, plângea în hohote. M-am dus spre el și l-am luat în brațe, dar el nu a reacționat. Eu îi vedeam și auzeam pe ei, dar ei pe mine nu. Mă ținea de mână și spunea în continuu “Îmi pare rău, îmi pare rău, te rog trezește-te”. Dar eu nimic.

În acel moment a intrat pe ușă doctorul. A pus mâna pe băiat și i-a spus “Îmi pare rău, dar a intrat în comă”. A început să plângă și mai tare, acuzându-se de vină. Îmi vine să mă distrug. De ce? De ce am urcat în mașină? De ce? Dacă nu se întâmpla asta acum, aveam o viață, un viitor, așa ce viitor mai am? A venit și mama în spital, s-a așezat și plângea. Mă uitam la mine cum nu puteam face nimic, eram distrusă, e atât de trist. Am părăsit spitalul. Nu voiam să mă văd cum eram întinsă pe pat și toată lumea plângea, așa că era mai bine să călătoresc. M-am dus în locul meu preferat. Un loc liniștit, plin de copaci, era o pădure și în mijlocul pădurii o bancă, banca unde mă adunam cu prietenii în copilărie. Era așa de liniște, îmi veneau așa de multe amintiri în minte. M-am ridicat de pe bancă și m-am dus în locurile mele preferate. Fiecare loc avea amintirea sa frumoasă sau făcea parte din mine. M-am dus acasă acolo m-am uitat pe geam și vedeam cum plouă iar, cuvinte îmi veneau în gând, nu mai pot de dor. Mă plimbam prin casă, în fiecare cameră mă uitam cu mult amar. Îmi veneau în minte momentele când veneau la mine prieteni, rude și cei dragi. Oare asta este ultima dată când îmi mai văd casa? Doamne, m-a cuprins agonia. Nu îmi venea să cred că nu mai am mult de stat pe această lume, era totul așa de trist.

M-am întins pe patul din sufragerie. Acolo, singura imagine care îmi venea în minte era tata. Tata era întins pe pat și mă gândeam cum mă voi întâlni cu el la stele, măcar știu că va avea cineva grijă de mine. Voiam să plâng dar nu aveam lacrimi. M-am ridicat din pat și am plecat din casă. M-am dus din nou la spital să văd cum mai stă treaba cu mine. Am ajuns. Am intrat pe ușă și am văzut o mulțime de oameni adunați în jurul meu. Doctorul i-a rugat să stea pe sală și să vină pe rând la mine. Erau rude și prieteni. Fiecare mi-a adus câte o “amintire”. Toți plângeau de parcă deja murisem. Mă uitam la mine la cum stăteam în pat și eram distrusă. Îmi era milă de mine, dar toate în viață se întâmplă cu un motiv. Nimic nu e pentru totdeauna. Dar poate nu asta e sfârșitul, poate am ratat ceva. Nu știu exact ce, dar sper ca asta să nu fie sfârșitul. Toată viața mea de până acum am făcut doar ce îmi place și ceea ce îmi doream, dar nu mereu am făcut și ceva bine pentru oamenii din jurul meu. Că tot îl numim “destin” sper să îmi ofere altă ofertă. A intrat cineva în camera mea de spital, era băiatul cu care am făcut accidentul. Se așează și mă privește cu multă tristețe.

El avea doar un bandaj la cap și o mână ruptă, în rest era perfect. Și cum mă privea, Doamne, era superb m-a sărutat pe frunte și mi-a șoptit “Voi avea grijă de tine!”. Pe acest băiat îl știu de când eram mică îl cheamă Andy, dar eu mereu făceam mișto de el și îi spuneam Any. Avea o pereche de căști și mi le-a pus la ureche, era melodia noastră preferată “Let her go!”. În acel moment nu știu cum s-a întâmplat, dar am deschis ochii și mă uitam la el cu multă tristețe și durere în suflet, iar el la mine. Mă mângâia ușor pe cap și spunea “Hey”. Mă uitasem totuși la el atât de mirată. După câteva momente, camera în care eram, s-a umplut de doctori și toți se uitau așa insistent la mine și mă analizau. După săptămâni bune de stat în spital și de luat tratament, am ieșit cu o lecție. Toate în viață se întâmplă cu un motiv, că e bun, că e rău, mereu vom extrage o lecție de viață din asta. Poate toată întâmplarea asta m-a ajutat să mă schimb pe mine ca persoană, poate chiar mi-a făcut bine acest accident și totuși am văzut că toți mi-au fost alături în orice situație și că nu m-au lăsat la greu.

P.S. : Viața e frumoasă, dacă știi să te bucuri de ea! Trăiește clipa!

*Ana-Maria Mocanu, clasa a VIII-a A
Prof. Alina-Corina CRUCEANU*

**REȚETE CU
SURPRIZE**

Sunt rețete ce au ca ingredient personaje/ detalii din literare.

Tort cu blat dublu „Cei doi teribili”

- Cremă:

1 Miles, 1 Niles, 1 director
Latră, o școală întreagă, o
cireadă de vaci.

- Glazură:

un început de școală cum n-a mai fost, un război al
farselor, ziua perfectă, farsa perfectă, mult mai multe
vaci.

2. Preparare: ATENȚIE! REȚETA TREBUIE PREPARATĂ DOAR DE 1 APRILIE.

- **Blatul I:** Bați vacile cu plictiseala și hazul, apoi torni compoziția într-o tavă pe care ai uns-o cu farsa și ai tapetat-o cu mister și o coci 30 min.

- **Blatul II:** Bați farsele și greșelile până se întăresc, apoi încorporezi acuzarea, problemele, prietenia și munca în echipă, apoi coci și această compoziție timp de 20-25 min.

- **Cremă:** Amesteci un Miles și un Niles, apoi adaugi directorul și copiii, apoi fierbi la foc mic până compoziția se îngroașă, o lași să se răcească și adaugi cireada.

- **Glazură:** Amesteci simplu toate ingredientele în ordine.

3. **Asamblare:** Tai blatul I în două, pe prima jumătate, pui jumătate din cremă, apoi adaugi blatul II, pui restul creimei și cealaltă parte a blatului, și-l ornezi cu cremă. Acum poți pune cireada de pe tort!

Arhip Laurențiu, clasa a VI-a A,

Prof. Oana-Andreea BĂRBUT

Tartă cu vișine (Sarea în bucate)

Ingrediente (Personajele) : drojdie (Împăratul) ; zahăr (fata cea mijlocie); sare (fata cea mare); scorțișoară (fata cea mică); lapte (chelăreasa); ouă (Împăratul și Împărăteasa); făină (prințul); vișine (oaspeții); apă (slujitoarea); ulei (majordonul);

Prepararea (Povestirea) :

Se pun zahărul (fata cea mijlocie) și scorțișoara (fata cea mică) peste drojdie. Vine și sarea (fata cea mare), iar drojdia (Împăratul) o respinge. Laptele (chelăreasa) vine și el, iar apoi, din nou sarea (fata cea mare), că doar și ea este un ingredient. Vin și ouăle (Împăratul și Împărăteasa). Făina (prințul) dorea ca sarea (fata cea mare) să fie pusă lângă el. Așa se și întâmplă.

Aceste două ingrediente chemară și vișinele (oaspeții) lângă ele. Acuma urmează să le amestecăm. Se amestecă ..., dar ceva nu este în regulă. A, da, mai trebuie să adăugăm apa (slujitoarea) și uleiul (majordonul). Frământăm și frământăm, dar ceva tot nu este bine. Drojdia (Împăratul) este supărată. La care sarea (fata cea mare) le spune ingredientelor de ce este supărată drojdia (Împăratul). Ingredientele rămaseră uimite de ce a spus sarea (fata cea mare). Drojdia (Împăratul) i-a promis sării (fata cea mare) că nu o să mai fie așa de rea.

Tarta trebuie băgată la cuptor timp de jumătate de oră. Așteptăm... Gata! Acum toată lumea o poate servi cu plăcere!

Tănasă Mihaela Violeta, clasa VI-a A, Prof. Oana-Andreea BĂRBUT

TARTĂ CU LĂMÂIE: „CEI DOI TERIBILI”

INGREDIENTE.

Atenție acest preparat este numai pentru 1 Aprilie!

10 kg. făină Miles; 10 kg. zahăr Nile; 11 hg. drojdie de farse; 1 hg. sare de furie; 2 dal. zeamă de lămâie verde spaimă; 2 dal. zeamă de lămâie galbenă ingeniozitate; 3 dag. colege cu sirop; 2 pachete a 30 g. unt de ură ; 1 cg. Gelatină Directorul Latră; 3 lingurițe bomboane de informații; 1 litru de apă dușmănie; 1 ml. esență portocale de invidie; 1 mg. praf de lămâie accidente; 4 g. frișcă Holly; 4 l. lapte Josh Latră

55 ml. lapte praf de vaci; 10 felii de lămâie Tuiler Cody Burr; 1 mg. esență ciocolată de mașină

MOD DE PREPARARE:

Pasul I - se pune într-un bol mare: făină Miles cu zeamă de lămâie verde spaimă și apă dușmănie și zeamă de lămâie galbenă ingeniozitate. Se adaugă lapte praf de vaci. Apoi se face separat într-un bol mai mic o compoziție din zahăr Niles și drojdie de farse.

Pasul II - În bolul 3 se va pune laptele Josh Latră plus esență portocale de invidie plus esență ciocolată de mașină, praf de lămâie accidente, sare de furie, unt de ură și colege cu sirop.

Pasul III - Se amestecă cele 3 compoziții și se pun într-o tavă rotundă în cuptorul încins, timp de coacere 45 minute.

Pasul IV - Se scoate tarta din cuptor peste care se pun felii de lămâie Tuiler Cody Burr, gelatină Directorul Latră, frișcă Holly și se ornează cu bomboanele de informații.

Pasul V - Se lasă tarta la frigider să se răcească de tot... și tarta va fi gata ... de aruncat în față.

SPER SĂ VĂ PLACĂ!

Răzvan Bălătescu, clasa a VI-a A

Prof. Oana-Andreea BĂRBUT

COMPUNERI NARATIVE

Prietene pentru totdeauna

Ema. Este numele unei fete care a făcut un lucru memorabil în istoria sportului.

În luna martie, cu trei luni înainte de marele Concurs Național de Atletism, Ema își începe antrenamentul zilnic împreună cu prietena ei, Denisa. Ele s-au cunoscut în clasa a cincea. Primele vorbe pe care și le-au spus, au fost:

- Ce desen frumos! îi spuse Denisa Emei.
- Mulțumesc! Am muncit foarte mult la el.

Era un desen cu o fată care aduna frunzele căzute din copaci, toamna. Nu era cea mai reușită operă de artă, ci era pretextul Emei de a-și face un prieten. De atunci nu s-au mai despărțit. Treptat, au aflat multe lucruri una de cealaltă, însă cel mai ciudat este faptul că ambele sunt sportive și că se antrenează în același loc, doar că programele lor nu s-au intersectat nicodată.

Ema este o fată de înălțime medie, cu ochii verzi-căprui și părul brunet și ondulat. Este sensibilă și timidă, însă este puternică nelăsând obstacolele vieții să o doboare. Denisa este aproape opusul ei, fiind mai scundă, cu ochii verzi și părul de un blond mai închis. Ea nu este deloc timidă, exprimându-și și impunându-și mereu punctul de vedere. Prin felul lor de a fi se completează reciproc și din acest motiv au rămas prietene atât de unite.

Acum ambele se află în clasa a douăsprezecea. Încă mai sunt sportive participând la concursuri, însă legătura lor s-a schimbat. Nu sunt doar prietene, ci cele mai bune prietene. Ambelor le este foarte greu în această perioadă fiindcă marele concurs și examenul de bacalaureat sunt la o diferență de câteva săptămâni. Oamenii le întrebă mereu cum reușesc să fie atât de legate una de cealaltă, în ciuda faptului că participă la aceleași concursuri. Atunci ele spun care este promisiunea și motto-ul lor: „Prietene. Atunci, acum și pentru totdeauna.“

La sfârșitul lunii martie, toți sportivii din județ au realizat o întrecere pentru a afla care sunt cei cinci care vor merge la concursul național, iar printre ei se numărau și cele două prietene. În momentul acela au făcut un pact: ca legătura lor să nu se destrame, indiferent de cine va câștiga.

Ele se antrenează zilnic din ce în ce mai intens, iar zilele trec din ce în ce mai repede până când au ajuns și în ziua concursului unde și-au repetat: fie ca cea mai bună sportivă să câștige. Atunci, Ema își dă seama că dacă una dintre ele va câștiga, aceea va fi foarte ocupată cu antrenamentul și concursurile călătorind prin toată lumea. Este posibil ca în acest caz legătura dintre ele să slăbească până când se va rupe. În acel moment aude cum sportivii sunt rugați să se alinieze la linia de start. Denisa o vede pe prietena ei foarte distrată și o întrebă:

- S-a întâmplat ceva?
- Nu. Doar puțin emoționată.
- Nu ai de ce. Sunt sigură că te vei descurca. Succes!
- Mulțumesc, și ție! Spuse ea bâlbâindu-se.

Concursul a început. Ele sunt printre primii, până când, la ultima tură Ema avansează. Denisa încearcă și ea, însă se împiedică de șiretul ei dezlegat și cade. Prietena ei este la un centimetru de linia de final, însă se oprește brusc. Se întoarce, își ridică prietena și o duce până la marginea terenului spunându-i: „Prietene! Atunci, acum și pentru totdeauna.”

Chiar dacă Ema a pierdut o mare șansa, știa că niciun trofeu sau medalie nu ar fi consolat pierderea celei mai bune prietene.

Lungu Delia Ioana, clasa a VII-a A
Coordonator, prof. Cruceanu Alina Corina

Sunt mândră

Era întuneric. Am auzit niște voci vesele, spunând: „Ce frumoasă e! Sigur va fi un om bun!”. Am deschis ochii și am văzut lumina.

M-am născut. Sunt fericită. Mâini mici și fine, corp drăguț și dolofan ca de bebeluș. O secundă, eu chiar sunt un bebeluș și sunt gata să cresc, să traiesc...

Am făcut primii pași, am spus primele cuvinte și sunt mândră de mine. Și mama, și tata, toți sunt mândri de mine.

Au trecut anii. Am crescut, m-am dezvoltat, am trecut cu bine de prima zi de școală. Mi-am făcut prieteni noi, am învățat și sunt mândră de mine. Și mama, și tata, toți sunt mândri de mine.

Sunt în clasa a patra. Colegii m-au ales să fiu șefa clasei. În sfârșit, am devenit responsabilă. Doamna învățătoare mi-a oferit mie și colegului meu diplome pentru cei mai buni șefi ai clasei.

Am luat premiul de excelență. Sunt mândră de mine. Și mama, și tata, toți sunt mândri de mine.

Sunt în gimnaziu. Mi-e teamă. Dacă nu mă voi descurca? Am devenit nesigură pe mine. Dar, deși am crezut că va fi greu, am luat primul zece la matematică... primul zece la limba română. Sunt mândră de mine. Și mama, și tata, toți sunt mândri de mine.

Mi-am mai făcut prieteni noi. Mă bucur. Sunt amuzanți și sunt mereu aici pentru mine, dacă am nevoie. Mă simt bine alături de ei. Prietenia... este atât de frumoasă. O voi prețui mereu ca pe-un lanț de aur ce nu ruginește niciodată, pe care mi l-a dat mama când eram un mic copil. M-a rugat să nu-l pierd, să am grijă de el și să nu-l dau jos niciodată. I-am promis că asta voi face.

Am început să înțeleg lumea. Am început să iubesc. Îmi iubesc familia, prietenii și pe toți care-mi sunt apropiați. Mă simt bine când iubesc și sunt mândră de mine.

Acum sunt în clasa a șaptea. Nu m-aș fi gândit niciodată că va fi atât de greu. Și cu toate acestea, m-am obișnuit, m-am străduit să fie bine. Am învățat și am aflat lucruri noi. Am obținut rezultate bune la școală. Mi-am făcut și mai mulți prieteni. Sunt mândră de mine. Și mama, și tata, toți sunt mândri de mine.

Clasa a opta mă așteaptă. Sunt mândră de mine că am ajuns până aici. Sunt mândră că am reușit să fac atât de multe lucruri.

Sunt mândră.

Antal Bianca Ștefania, clasa a VII – a C
Prof. Elena Lepădatu

**Compuneri realizate
pornind de la niște
simboluri date**

Copacul din abis

Încă o zi s-a scurs. Întunericul cuprinse între cerul. Ora 22.30 mă prinse sforăind în patul meu. Deodată mă trezesc într-o lume asemănătoare raiului. Cerul albastru, iarba verde, soarele gălbui, norii pufoși ce-l completau; totul era.... perfect. . Eram desculță, ceea ce mă făcea să simt energia ce mi-o dădea acel ținut.... ochi mei erau încântați de multitudinea de culori.

. Ajung în fața unei prăpăstii... probabil acolo mi se oprise drumul. Pe partea cealaltă vedeam o lume plină de întuneric. Aceste două lumi erau despărțite de o prăpastie. Acest detaliu mă făcea să cred că poate sunt în rai...dar totuși era un vis. Văd o luminiță, ce mă face să fiu și mai curioasă. Era o zână. Am urmărit-o. Aceasta cobora în prăpastie, urmând-o, am fost surprinsă să văd un copac în abis. Eram mirată... și mă întrebam cum este posibil.

În următoarea clipă, zâna veni la mine:

- Cine ești? Ce cauți aici?

- Nu știu... ce-i cert e că acum visez... Spun eu.

- Trebuie să te trezești până la răsărit, că de nu, vei rămâne blocat în vis, rătăcit în paradis!

- Bine, dar cum?

- Urmează-mă, spune zâna speriată. Mă duc pe la marginea abisului. Copacul era însă la aproximativ 10 metri distanță.

- Trebuie să te arunci în abis!

- Dar... nu mor?

- Nu... așa te vei trezi din vis!

- Mai am o singură întrebare. Ce-i cu acel copac... în abis?

-E rodul fericirii, al bunătații și al vieții veșnice... numai Dumnezeu îți poate oferi un fruct din pom.... eu doar îl îngrijesc...

- Mulțumesc! Iar apoi m-am aruncat în abis.

Mă trezisem în patul meu. Alarma de 07:00 dimineața aștepta să o opresc. Mi-a fost greu să îmi înțeleg visul,

Maria Dicu, clasa a VIII-a B Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

Regatul cărților de joc

A fost odată o împărăție a cărților de joc. Acolo trăiau paisprezece familii. Cum fiecare împărăție are câte un rege, așa este și aici. Regele de cupă a trăit o perioadă lungă cu soția sa. Aceasta între timp se îmbolnăvise și murise, iar regele a rămas văduv și cu trei copii. Unul dintre ei era jokerul negru, bufonul familiei care crea multe probleme. Frații lui, zecele de inima neagră și zecele de romb erau niște băieți de nota zece. Într-o zi, regele cunoscuse o femeie foarte frumoasă, pe regina de treflă (Q).

Cei doi se întâlneau des și cu timpul, începeau să se apropie cât mai mult unul de celălalt. Văzând aceasta, bufonul negru devenise foarte agitat și supărat, spunându-i tatălui său că o înlocuiește pe mama lui, cea care murise. Într-o zi, acesta își dorea să-i întindă, cu frații săi, o capcană reginei de treflă pentru a pleca de lângă tatăl lor. Cei doi băieți cuminiți, nu erau de acord, iar jokerul a rămas singur în schemă. S-a dus la prietenul lui, asul de pică, zis și cartea morții, să îl ajute pentru a plănuie ceea ce își dorea de ceva timp.

Jokerul i-a spus că vrea să scape de acea femeie și nu prea știa cum. Asul i-a propus să o închidă pe regină într-o temniță departe de acea împărăție și să nu-i mai dea drumul niciodată. Bufonul a fost de acord cu această idee și a poruncit punerea în practică a planului. După câteva ore, prințul aflase că acesta a fost dus la bun sfârșit. Trecură câțiva ani, iar regele a spus că iar a rămas văduv. Într-o zi, îi trecuse prin minte bufonului negru să o verifice pe regina de treflă.

Ajuns la locul în care acesta era închisă a văzut că temnița era goală. Apoi și-a dat seama că prietenul lui l-a păcălit și că era ceva în neregulă cu acesta, deoarece se comporta foarte ciudat. Regele era mereu supărat. Cei doi copii înțelegători ai lui au văzut că starea de sănătate a regelui se agravase și se gândeau numai la ve este mai rău. După câteva zile, murise și regele, iar băieții lui s-au mutat altundeva și au plecat din împărăție, fiecare făcându-și o familie mare și frumoasă și trăind în liniște, în afară de jokerul negru care a rămas rege în locul tatălui său.

BenchiaDiana-Mihaela, clasa aVIII-a B

DOI FRĂȚI

Odată, doi frați au venit pe lume la puțin timp unul față de celălalt. Amândoi au fost egali în fața părinților și au dispus de o foarte bună creștere, însă se aflau într-o continuă concurență.

Timpul a trecut, dar nu a schimbat prea multe. Cei doi au părăsit casa părintească după multe certuri, aruncând cuvinte aspre și fapte dure.

Chiar dacă locuiau în același sat, au ajuns să nu se mai cunoască unul pe celălalt. Un tâmplar vestit pentru construcțiile sale, trecând prin acel sat, a fost rugat de primul frate să construiască un zid între el și celălalt frate, pentru a-l uita cu totul, pentru a rupe orice legătură cu acesta. Tâmplarul s-a angajat că va face un zid înfiorător, de trei metri, numai că dorea să lucreze singur, fără să fie supravegheat. Urma să fie plătit la terminarea muncii, după plăcul stăpânului. Fratele cel mare i-a indeplinit această dorință și a plecat mai bine de o lună într-o zonă muntoasă, pentru a-și răci sentimentele, înghețând amintirile frumoase petrecute alături de fratele său.

Când s-a întors, a venit cu gândul împăcat că nu va mai avea de-a face cu vecinul său; nu va mai trebui să-l privească niciodată în ochi. A fost surprins când a văzut că în loc de zidul pe care îl dorea, i s-a construit un pod care îl lega de casa fratelui său. Cel din urmă, abia se întorsese de la muncă, văzând gestul fratelui său a început să plângă și să regrete tot ceea ce a spus și a făcut.

Cei doi frați i-ar fi plătit tâmplarului cu toată bogăția de pe lume, el fiind singurul om care a reușit să reaprindă iubirea frățască. Tâmplarul părăsise satul, răsplata lui fiind restabilirea legăturii dintre ei.

Butacu Ștefan-Alexandru, clasa aVIII-a B

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

PICĂTURI DE SÂNGE

Priveam petalele stropite de rouă ale trandafirului. Erau roz și fragede, atât de fragede, încât și o adiere a vântului putea să le desprindă de trup. Atunci, am vrut să culeg câteva fire de trandafir. Îmi doream să pictez fiecare parte detaliată a florii. Îmi doream să pictez viață, ca mișcările pensulei să atingă și cele mai mici celule ale acesteia. Eram atrasă de florii încă din copilărie. Atunci când le culegeam, prima oară le miroseam. Miroasea parfumată a acestora îmi inunda nările. Știam că în picturi nu puteam desena mirosul plantelor. Așa că am învățat să admir și alte părți devenind o mare iubitoare de cele mai plâpânde vietăți.

Fiind desprinsă din gândurile care curgeau neîncetat, observ cum degetul meu sângerează, înțepându-mă într-un spin. Iau buchetul de flori format și merg spre casă. Când am ajuns, mi-am șters sângele cu un șervețel și după aceea mi-am bandajat degetul. Când să încep să pictez, privesc confuză trandafirii care se ofileau puțin câte puțin. Era ciudat. Le pusesem în apă, iar ele se îngălbeneau. Ce se întâmplă? Când să mă apropiu, pentru a vedea ce se întâmplă, aud un tușit. Îmi întorc capul și devin din ce în ce mai speriată.

- Aici! aud aceeași voce care venea spre trandafiri.

- Voi erați? întreb florile.

Mă simțeam uluită și totul mi se părea straniu, fiindcă vorbeam cu niște plante.

- Desigur că noi, răspunse prima floare, care se usca din ce în ce mai tare.

- Ce vi s-a întâmplat? întreb eu îngrijorată.

- Te-ai înțepat în spinii mei. Noi ți-am vindecat rana, iar acum voim muri. Răspunse a cincea floare.

- Dar... E imposibil! Nu știam că se poate una ca asta, nu puteți face asta pentru mine... Veți muri...

- Am făcut asta pentru că ai avut grijă de noi. Am face orice pentru tine, să știi. Îmi răspunse a doua floare cu o voce stinsă.

- Era doar o mică zgârietură... protestez eu.

Florile, fără a mai spune ceva, s-au transformat în cenușă. Am cules cenușa și am împrăștiat-o pe pământul grădinii. Din pământ au ieșit muguri verzi. Am zâmbit. M-am întors înapoi acasă și am luat șervețelul pătat de sânge. Nu mi-a venit să cred atunci când picăturile de sânge au format cinci trandafiri pe șervețel

Recuperarea Crăciunului

Galaxia Vortex, Planeta Pitică 325, ziua a cincea, călătoria cu nava spațială continuă. Împreună cu echipajul specializat în conducerea OYN-urilor, extraterestrul K2ZD își duce traiul aproape liniștit. De la ultima misiune în care s-a luptat cu raze laser cu marțienii verzi nu a mai întâmpinat alte obstacole care să-i pună viața în pericol. Călătoreau cu toții spre următorul punct al misiunii de salvare a Crăciunului, o sărbătoare nelipsită și foarte importantă pe Planeta Vortex. Anul acesta bradul de Crăciun a fost furat de către inamicii de pe Planeta Kaziro.

Pentru ca această sărbătoare să se desfășoare, K2ZD a primit cea mai grea sarcină, recuperarea bradului. Nu-i era ușor fiind cel mai mic, dar și cel mai isteț dintre membrii echipajului de salvare. Bradul de afla pe Planeta Dexterio, dar era încuiat într-un glob

de cristal, cheia aflându-se pe Planeta Kaziro, păzită de cei mai de temut extratereștrii, cei albaștri, de care nimeni nu a putut trece până acum. Ajunși la destinație, au inspectat locul, și-au împărțit sarcinile și au trecut la atac. Extratereștrii albaștri se apărau cu lasere din toate părțile, dar vortexienii nu renunțau, luptau pentru a readuce Crăciunul. Pe front marțienii albaștri se împuținau. Victoria era clar a vortexienilor. Într-un final toți au fost învinși. K2ZD a luat cheia și a recuperat bradul cel sacru. Odată ajunși înapoi pe Vortex, sărbătoarea putea să înceapă. K2ZD a avut onoarea de a împodobi bradul. Crăciunul a fost salvat. Munca în echipă este cea mai eficientă muncă.

Cârlescu Denisa-Paola, clasa a VIII-a B, Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

Suportul de coroană

Cu toții știm că finețea, modestia, frumusețea și bunătatea sunt micile secrete pentru a fi niște prințese, adevărate prințese care sunt disponibile să-i ajute pe ceilalți.

Prințesele Vivi și Anastasia sunt fiicele împăratului Adolfo, acestea trăiau de mici la curtea palatului, astfel încât iubeau să preia locul mamei lor, atunci când împărăteasa era plecată.

În salonul regal se afla un suport cu o coroană foarte mare cu puteri magice, aceasta i se deschidea doar celui cu inima curată. Împăratul credea că acest suport li se deschidea ambelor sale fiice, însă nu era așa, lui Vivi nu i se deschidea din cauza faptului că era foarte invidioasă pe sora sa mai mică, Anastasia, o persoană minunată, foarte bună, modestă și frumoasă. Acesteia îi plăcea enorm să-i ajute pe ceilalți, înființase și o fundație pentru copiii orfani.

Datorită personalității sale, suportul i se arăta mai mereu, îi dădea numeroase sfaturi și puterea de a-i ajuta pe ceilalți indiferent de situație.

Tatăl fetelor era extrem de curios în legătură cu cine va prelua tronul atunci când el și cu soția lui nu vor mai fi, așa că încerca să ia o decizie, văzând că Vivi era mai mare, mai descurcăreată se gândi să-i ofere ei tronul. Când a auzit, a fost în culmea fericirii, pentru că în sfârșit i se îndeplinise dorința mult așteptată. Anastasia nu se opunea, era fericită pentru sora ei, deși ea nu va mai avea destule drepturi în ceea ce privește palatul.

În ziua în care avea loc ceremonia pentru încredințarea tronului, exact în momentul în care împăratul trebuia să îi ofere coroana fetei, a căzut o foiță din cer pe care scria să încerce mai întâi dacă lui Vivi i se deschide suportul. Atunci împăratul a vrut să verifice și observă cu multă tristețe că nu se deschide coroana, așa că o chemă pe Anastasia să vadă dacă ei i se deschide. Da, s-a întâmplat, fata fiind cu lacrimi în ochi

de emoții. Adolfo ia coroana, i-o pune fetei pe cap și îi sărută mâna, atunci artificiile și-au făcut apariția pe cer, precum și zâmbetele oamenilor pe chipuri.

Au trecut trei ani de când împăratul și împărăteasa au murit, iar Anastasia se ocupă cu multă răspundere de palat, de locul în care s-a născut, s-a dezvoltat și va muri. Prințesa era atât de bună, încât i-a permis surorii sale, Vivi, să locuiască în continuare în camera sa imensă și să fie mâna ei de încredere. Aceasta se schimbase mult, numai era o persoană rea, acum i se deschidea și ei suportul, așa că viața ei căpătase un nou sens, căci a învățat din propria greșală că invidia conduce spre un drum greșit.

Călărășu Georgiana, clasa a VIII-a B

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

COMPUNERI DESCRIPTIVE

Descoperind dimineața

În fiecare dimineață obișnuiesc să privesc pe fereastră, să admir cum soarele răsare și cum pictează bolta în culori aprinse, asemănătoare unor văpăi, dar astăzi nu era la fel. Mă uităm spre cer și căutăm să descopăr nuanțele cele mai profunde, dar zborul grăbit al păsărelelor străpungea norii pufoși și încărcăți de ploaie, așa cum multe gânduri își făceau loc prin mintea mea. Picăturile își croiau drum printre crăpături, transformând cerul într-o paleta palidă de nuanțe gri.

Mă îndreptăm ușor spre școală, bulversată de agitația creată de mașini. Era fermecător sentimentul pe care îl aveam, uitându-mă în gol și lăsând dimineața împreună cu răcoarea sa să-mi atingă sufletul. Această dimineață era cu adevărat anostă, dar mi-a stârnit emoție datorită faptului că am reușit să admir peisajul în profunzime. Mi-am făcut ordine în gânduri în timp ce admirăm copiii care se îndreptau grăbiți spre școală. Niciodată nu am avut curajul să descopăr cu adevărat cât de fascinantă poate fi lumina unei dimineți ploioase. Nici urmă de raze ale soarelui, doar apă, mijloc de purificare, curăța gândirea încărcată a fiecărei ființe. Totul era monoton și numai vântul reușea să mai creeze o coloana sonoră pentru drumul meu alert.

Am realizat că a fost prima dimineață pe care am simțit-o cu sufletul și nu datorită picăturilor reci de diamant ce împodobeau împrejurimile, singura dimineață cu adevărat fermecătoare.

POEZII

Benchia Diana Mihaela, Cârlescu Denisa Paola, Dogaru Tommaso Bogdan,
Șindilă Liviu Ionel, Șoiman Petru Daniel, clasa a VIII-a B

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

Regăsire

Îți caut chipul prin unde,
Scrutând marea și valul,
Dar umbra ta se ascunde
Prin spuma ce atinge malul.

Continuu încerc o regăsire
Cu fiecare sentiment trăit
În marea mea nemărginire,
Visând că-n viața mea ai revenit.

Ruxandu Teodora, clasa a VIII-a A
Prof. Alina Corina Cruceanu

Dor

Privesc la stele visătoare,
La galaxii strălucitoare
Din univers așteptând
O stea spre pământ căzând
Dorința să mi-o împlinească
Ca dorul să mi-l potolească.

Ruxandu Teodora, clasa a VIII-a A
Prof. Alina Corina Cruceanu

Duet

*În labirintul spiritului meu,
Domnea o veșnică fantasmă
Când te simțeam eram un zeu,
Iar tu eterna mea mireasă.*

*În mintea mea erai mereu alesul.
Iubirea pentru tine infinită.
Ai însemnat cu totul universul
O, dulce dragoste împătimită!*

Ruxandu Teodora, clasa a VIII-a A
Prof. Alina Corina Cruceanu

Poezii alcătuite din treisprezece versuri ce continuă scrierea bacoviană

Note de primăvară

- Participante la Concursul național
"George Bacovia", înscris în CAEN

verde crud verde crud
iarba pe care m-am întins
în eternitatea timpului
iluzie a vieții
în care ne pierdem fără să vrem
și rămânem captivi până la prima greșeală
care ne face să regretăm și să încercăm să o
reparăm
și așa suntem pedepsiți
să mai cărăm încă o povară
câte zile om mai avea
până când sufletul atinge poarta
spre ieșirea în eternitate
spre încercarea de a ne găsi împăcarea de
iluzia timpului pierdută.

Voinilă Ștefan-Ioan, clasa a VIII-a B,
Premiul al II-lea

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

verde crud verde crud

petrec timpul sub agud
norii trec pe cer răsând
mie-mi vine câte-un gând
inima-și pierde ritmul
soarele pe cer apune
bolta e regatul lunii
noaptea spune că-i târziu
și n-am reușit să fiu
ce toată viața mi-am propus
pentru că am stat până la apus
acum regret dar e târziu.

Iorguș Daniel-Vlad,
clasa a VIII-a B,

Premiul al II-lea

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

verde crud verde crud
mă uit în stânga și în dreapta mea
nu exista viață în lumea aceasta
teama îmi înfierbânta obrazii
lacrimile îmi aduceau aminte că sunt un
copil
un copil rătăcit în timpul care stătea în
loc
verde crud verde crud
da am crescut
copilul a devenit adult
iar la mormântul meu
nu s-au adus flori ci bucăți din soarele
meu
soarele care m-a ocrotit și mi-a încălzit
obrazii reci de lacrimi.

Tamaș Larisa, clasa a VIII-a B, Premiul al III-lea
Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

verde crud verde crud
primăvară-ntr-un minut
privesc în jur
totul se învârte cu viteză
privesc în sus confuză
astrelle încă îmi zâmbesc
ca ieri când eram copil
închid ochii încet
îi deschid ca într-un vis
tremur
mi-e frig
e iarnă.

Antal-Vaida Raluca, clasa a VIII-a B,

verde crud verde crud
așa sunt ochii tăi
în care lumea toată se cufundă
stai
și privești
în umbra trecutului trăiești
gânduri rele îți trănțești
fericit niciodată nu ești
uitându-te la ceas
încă un pas
adio tu ți-ai luat
verde crud verde crud
nimeni nu te-a uitat.

Radu Cristina-Ioana, clasa a VIII-a B,
Premiul al II-lea
Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

Verde crud verde crud

în depărtări văzându-se
printre stele strecurate
picături de pe paleta colorată
nisipul din depsdra vieții
se strecoară printre stele
aruncând praf în ochi visătorilor
care iubesc orbește ceva ce nu găsesc
trece timpul vine apusul vieții
iar clepsidra se risipește
pe gânduri nefolositoare
viața trece păstrează-o aproape
folosește-o

Gârțu Ioana-Alexandra, clasa a VIII-a B,
Premiul I

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

verde crud verde crud

flori albe de cireș cad pe caldarâm

amestecându-se cu verde crud

nori albi nori albi

pete de nori gri aleargă fugăriți

curgând din cer

amestecându-se cu verde crud

flori albe de cireș

fire de iarbă crudă

tălpile călcând

o primăvară gri timpurie

Răileanu Teodora, clasa a V-a B,

Premiul al III-lea

Prof. Abageru Elena

Verde crud, verde crud”

Noaptea-I neagră de argint

îi o fereastră prin care

o privesc în depărtare

când totul se pierde

pe acele ceasornicului

departe privesc

cum stă cu fața spre soare

cum ochii-I sunt ca stelele

iar sufletu-i ca timpul

n-are frână n-are răbdare

călătorește în spațiu

vechi călător interstellar

Butacu Ștefan-Alexandru, clasa a VIII-a

B, Mențiune

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

Verde crud verde crud

iarba sub picioare-ascult

pas mărunț pas mărunț

eu în amintiri m-afund

iarba sub picioare-ascult

pași mai mari tot mai mari

râu al gândului profund

și ascult tot ascult

gândul verdelui profund

mă afund tot mai mult

verde crud verde crud

pași mărunți deasupra mea

nu mai e mult

Scutaru Mihaela, clasa a VIII-a B,

Premiul I

Prof. Oana-Andreea BĂRBUȚ

Verde crud verde crud

primăvara o aud

cum pășește-ncetișor

pe al patriei ogor

păsări flori fluturi albine

vin grămadă și e bine

că de-atâta negru – gri

sătui suntem dragi copii

culori multe-nmiresmate

zâmbete nevinovate

parcuri cu smaralde vii

le găsești acum cu mii

de la verde crud să știi.

Cristea Ștefan, clasa a V-a B,

Miracolul cuvântului MIRACOLUL CUVANTULUI

Cuvântul este foarte important pentru oameni. Din mai multe cuvinte se formează enunțurile. Prin enunțuri noi putem comunica. Dar oare care a fost primul cuvânt rostit de oameni? Veți afla chiar acum...

A fost odată o prințesă care avea tot ce-i poftea inima. Pe atunci exista o lume care era plină de tăcere. Nimeni nu vorbea. Oamenii comunicau prin semne. Și vorbind despre această prințesă, își dorea foarte mult să vorbească, așa că a plecat spre adevăr, luându-și tot ce are nevoie. A mers cât a mers și a dat de o bătrânică. Bătrânică i-a spus prin semne că pentru a putea vorbi, trebuia să descopere un lac fermecat care îndeplinește dorințe. Tânăra prințesă i-a mulțumit și a plecat la drum. După multe zile lungi, fata descoperi un lac auriu, în care nu exista nicio vietate. Atunci, prințesa s-a apropiat de marginea lacului și prin semnele ei a spus că își dorește nespuse ca această lume să nu mai fie cufundată în tăcere. După ce a zis acestea și văzând că nu se întâmplă nimic, copila și-a tăiat coșta aurie ca grâul și o arunca în lac. Lacul a început să împrăști o scîlpire nemaivăzută, din care ieșise o zână așa de frumoasă, încât toate păsările apăruseră în jurul său. Zâna putea vorbi, spunându-i prințesei că și-a arătat curajul și curiozitatea. Zâna i-a oferit fetei harul de a vorbi, iar primul cuvânt spus de aceasta a fost „miracol”.

Copila i-a mulțumit, iar apoi toată lumea aceea începuse să prindă culoare. Păsările cântau, copacii foșneau și chiar și vântul se auzea. Iată că după acest basm, primul cuvânt a fost „miracol”...

Tamaș Larisa Elena, clasa a VIII a B

Excursie Iași, 21 Mai 2016

O dimineață ca oricare alta, mă trezesc, împachetez, îmi cumpăr o cafea și plec spre școală.

Ora 7 și ceva, vine autocarul. Ne oprim la casa memorială a lui Vasile Alecsandri de la Mircești, unde este și înmormântat acesta. Casa era foarte mare, cu nenumărate camere, aranjate în cel mai frumos mod posibil. Ce mi-a atras în special atenția au fost ornamentele din casă. Deosebite, rustice, cred că ar costa foarte mult în zilele noastre. Fac un selfie cu mormântul pentru că, nu e așa, fac parte din *generația tabletă* și am plecat mai departe.

Poposim la Palatul de la Ruginoasa, un alt obiectiv turistic impresionant. De afară mi se părea o clădire destul de mică, urmând să intru și să fiu uimit. Nu ajungea numai un singur etaj, erau două, la fel de spațioase, cu numeroase camere, fiecare aranjată în alt mod, însă același stil.

Următoarea oprire a fost la grădina botanică. Aici totul era roz (la propriu). În sere, aerul închis ne dădea bătăi de cap tuturor. Afară, la fel, o căldură toropitoare, dar mai suportabilă decât în sere. Ne oprim la poze cam o jumătate de oră, iar apoi am plecat spre bojdeuca lui Ion Creangă, locație unde îl primea pe celebrul său prieten, Mihai Eminescu, inspector școlar pe atunci. Acesta a fost impresionat de poveștile spuse la ore de către dascăl și urma să îl încurajeze să le scrie, pentru că erau extraordinare, pentru că meritau să rămână în istorie. Se pare că poetul a avut dreptate, poveștile lui Creangă sunt citite și în zilele noastre.

Casa conținea o bucătărie mică, unde dormea soția sa, și o cameră unde scria și dormea acesta, iar uneori, și Mihai Eminescu.

Trebuie să recunosc că această bojdeucă a fost (și încă este) foarte frumoasă, însă destul de scundă, veranda din spatele casei fiind cel mai înalt punct al spațiului de locuit.

După multe insistențe, ne oprim o oră la PalasMall (cel mai mare mall din Moldova) pentru a ne petrece timpul liber. Unii au mâncat, alții se plimbau, alții se odihneau în grădina de lângă clădire.

Palatul Culturii fiind închis, am hotărât să ne plimbăm pe bulevardul ce ducea spre acesta. Am vizitat două biserici, la a doua așteptând la coadă pentru moaștele Sfintei Parascheva. Ne-am rugat cinci minute în Catedrala Catolică de lângă și apoi am plecat la autocar (Numai eu, pentru că mămădurea genunchiului, ceilalți au stat și au făcut poze în fața teatrului).

Răgușiți, obosiți, am urcat în autocar și ne-am distrat cu mult mai bine decât la începutul excursiei.

Concluzionând, a fost o zi excepțională, petrecută cu oameni minunați, de care o să mă despart în câteva zile, fiecare plecând pe drumul lui. Lăsând la o parte melancolia, dacă aș mai putea, aș alege încă o zi atât de distractivă cu ai mei colegi.

Voinilă Ștefan-Ioan, a VIII-a B
Prof. Carmen MAVRICHI

ISSN 2247 – 5397
ISSN – L 2247 - 5397